

SANVAITINIS LAIKRASČIUS.

Nr. 3

BROOKLYN, N. Y., 30 d. Liepos (July) 1903 M.

Metas III

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Socializmo Persimainymas.

(Tąsa.)

Socialistiska revoliucija turėjo remtis ant kovos luomų; išsteisninimui tos kovos buvo statomas tvirtinimas, buk darbininkų interesai yra visame kame prieszingi kitų luomų interesams. Daugeelis socialistiszkų vadovų prigryveno laiką, kuriame garsus „Klassenkampf“ tapo palaidotas. Liebknecht, kurs iki mirčiai saukė prie „kovos luomų“, jau neatrado pritarimo savo draugų, kad 1897 m. ant susirinkimo Hamburge isataraė žodžius: „juo asztresnė kova, tuo geriau mūsų partijai.“

Ant vietos palaidotos „kovos luomų“ dabartiniai social-demokratai patstatė susitaikinimą su kitomis partijomis, teip kaip vietą revoliucijos jau nuo kelių metų užėmė draugijos reforma, prie kurios gali prisidėti visi žmonės geros valios. Po ilgų metų klaidžiojimo Vokietijos socialistai priejo persitikrinimo, kad socialistiskas klausimas neyra vien darbininkiszkų klausimu ir kad reikia eiti iszvien su kitomis partijomis visur, kur tik pasistengimai turi už sieki patobulinimą draugijos arba sumažinimą dabar esancio piktio.

3. Teorijos. Vokietijos social-demokratija netikėtai persimainė savo pažvalgose ant tikėjimo ir partijaliszkos taktikos, bet pradėjo žiūrėti kritiskškai ant pamatinių teorijų savo mokslo. Visas socializmas, kaip žinoma, remiasi ant Marx'o teorijų: vertybės, virsz-

vertybės, augimo turtų tarp lobininkų ir didinimosi vargo tarp beturčių, perėjimo lobia į rankas kelių ypatų, iszynkimo vidutinių klasių ir perėjimo visos beveik žmonijos į eiles proletariato. Faktai parodė, kad visas tas mokslas yra neteisingas: nepaisant ant Marx'o tvirtinimo, smulkioji pramonė ir žemdirbystė netik neisnyko, bet dar pasididino, darbininkų buvis pasigerino, jei turtai auga, tai ne tiek rankose pavienių ypatų, bet didelių kompanijų, sindikatų ir tt. Teorija virszvertybės yra jau didesnės dalies socialistų atmeta, o teorija vertybės yra jau piauštoma kritiskkais skalpteliais. *)

Nuo laiko, kad pamatai „moksliško“ socializmo pradėjo griuti, eina atmainos pažvalgose vokiszkų social-demokratų. Socialistas su gatavu atsakymu ant visko iszynko, jo vietą užėmė oportunistas. Neapykantos mazinasi, svajonės yra atmetamos ir social-demokratija isz partijos revoliucijos pamazi pereina į partiją „paskubintos evoliucijos“ (kaip tai iszsitarė vienas belgiskzas socialistas).

Tame darbe iszmintingų, pritaikytų prie laiko ir vietos reformų social-demokratija randa pritarimą placzių mynių. Didelė klaida būtų mislyti, kad visi socialistiszki Vokietijos balsuotojai yra iszpažintojais Marx'o mokslo. Ne, yra tai isz didesnės dalies neapkęstojai dabartinio Vokietijos militarizmo ir sujungtų su juo augstų doklių. Social-demokratai yra prieszingi tam viskam, na, ir randa daug pritarėjų, kurie gal su jų teorijomis ir nesutinka. Akya czia žinoti, kad sžmet prie visūtinų

riakinimų jie įgijo daug naujų pasiūntinių į Reichstag'ą, bet kasztas vientik kitų radikaliszkų partijų, kurios ir teip parlamente balsuoja iszvien su socialistais.

III.

Po Vokietijai daugiausiai permainų socialistiskose pažvalgose susilaukė Belgija. Socialistai to kraszto priėmė Marx'o mokslą 1877 m., bet jau 1879 m. Ghent'o socialistas Anseeles, kuriam nusibodo visokie ginciai už teorijas, užsimanė pamatyti, kaip iszrodo socializmas praktikoje. Neilgai mislydamas jis įkurė kooperatyviszką duonepe. Užmanymas pasisekė ir nuo to laiko kooperatyviszko iszteigos praplito po visą krasztą. Dabar Belgijoje rasi beveik visuose miestuose kooperatyviszkas aptiekas, krautuves, pieninyczas, anglinyczas, turgavietes, kurpių ir krešių dirbtuves, ir tt. „Cooperatives“ (teip vadinamos yra tos iszteigos) užlaiko teip-pat knygynus, sales prakalbons, pasilinksminimams, ir tt.

Svengdamiesi įvykdinti savo mokslą, belgiskzi socialistai pamatė, kad visų receptų szblioniszko socializmo taikyti prie gyvenimo negalima. Savo locnose iszteigose jie mindo po kojų tuos szauksmus, kuriais veda prie maizsto darbininkus kitų dirbtuvių: pripažista paskoles ir procentus, neužlaiko asztuovalandinės darbo dienos, nemoka visiems darbininkams lygiai, — žodaiū, elgiasi teip, kaip ir neapkenčiama buržuazija. (Pabaiga bus.)

„Zvaigzdes' skartytojai, neušimokejate jei už antra puse metu, teiksias dabar prenumerata atnaujinti.“

*) Klaidingumą teorijų „moksliško“ socializmo iszrodžiau savo straipsnyje: „Socializmo silpnos pusės“ (Dirva, No. 3 ir 4, 1903.)

SERBIJOS MERGELE.

Apysaka iš senovės laiku.

Pagal slavokišką

o

(Pabaiga.)

V.

Serbai paliovė slapstęsi po kalnus ir juos apleidę pradėjo dirbti laukus. Sugrįžo jų linksmumas, ir viens kitam paduodamas pilną vyno stiklą geria už savo laimę ir tėvynės liuosybę. Turakai išsitraukė į Vengriją ir norint da tankiai per Serbiją traukia jų kareiviai, tačiau jau jie neyra pavojingi ir Serbijoj pradeda grįžti ramiybė. Jau metas baigėsi nuo tos dienos, kada serbai prie šv. Jono klioštoriaus tapo turkų sumuštū.

Senas Sava Morkevičius, Milicos vedamas, vaikščiojo su kanklėmis rankose, bet jau labai mažai randa pažįstamų, nes jau jie kuonė visi skaitosi prie kito svieto gyventojų. Kalba jis jiems apie Serbijos stebėtinus daiktus, o serbai nenori jam tikėti. Niekas nenori klausyti jo raginimų į kovą, nes koznas tiki, kad kitaip negali būti, kaip yra dabar. Tuotarpu Serbiją siekia labai linksmia naujiena.

Karalius Motiejus Vengrijoj išvaikė turkus, bašą nusprondė ant nuzudymo, o Hafis aga, kuris, kaip senis Morkevičius pasakojė, tyčia teip darė, kad turkai taptų sumuštai, ir kuris geidžia labo serbam, likosi paskyrtu turkiškos kariūmenės vadu. Serbiją įgijus viltį, atgijo ir pradėjo bruzdėti, o senis Morkevičius visur vaikščiojo su Milica ir tėjimo apsiginklavusių taučių.

Naujas baša Hafis tapo pasiūstas į Serbiją, idant tenai atsizymetų kraujo pralėjimu. Turakai prisiekė išnaikyti krikščionis. Atėjo į Serbiją jančarai, spahisai ir totoriai. Visi žmonės griebė į ranką ginklus, bėgo į Rudniko kalnus. Tenai jie darė tvirtynes nešdami ant kalnų viršūnių akmenis, o apačioj pakirzdami medžius.

Hafis baša yra žinomas kaipo drutas, drąsus, iš serbų pacinantis, bet jų didelis priešas.

Turkai suvis ant jo atsideda.

Jau buvo visa turkų kariūmenė sutraukta prie Rudniko kalnų, bet serbai ant jų viršūnių budami turkų nesibijojo.

— Klausyk, totorių aga, — tarė kartą Hafis baša pasisaukęs pas save totorių vadą, — tie šunes sulpio ant kalnų viršūnių ir sunku bus juos nuo tenai nuvyti, tad tegul tavo totoriai apsirėdo serbiškai ir eina prie klioštoriaus griuvėsių. Tenai visi sustokite ir laukite serbų. Męs užeisime iš kitos pusės ir juos paimsime į dvi ugni, kadangi jie jus laikydami už savus nuo jųs nesislėps.

Kaip Hafis prisakė, teip aga išpildė. Aprėdė visus savo turkus serbiškom drapanom ir skubinosi ant prisakytos vietos. Pats Hafis baša susaukęs spahius ir jančarus traukė paskui jį. Jau pamatė šv. Jono klioštoriaus griuvėsius, bet drauge pamatė ir didelę serbų daugybę. Visi sustojė. Hafis sustatė jančarus priešai ir liepė duoti ugni.

— Allah! Allah! — suriko jančarai; tame pasirodė dumai ir sutrenkė šuviai. Priešai dideliai sujudo ir lygiai pradėjo rekti: „Allah, Allah!“ o jančarai nusistebėjo ir nežinojo ką daryti, bet Hafis tuojaus prie jų pribėgo ir visu balsu suriko: „Eidz gule!“

— Apgavimas! apgavimas! — Tie šunes nusiskuto barzdas ir galvas ir dabar nusiškius nuoduoda, kad mus sumuštū. O pažįstu aš juos geraiil, Ugnies!

Ir vėl pasipylė kulkos, o jančarai šoko ant priešų ir pra-

dėjo juos šaudyti, kapoti ir visaišp žudyti. Veltu rektā priekai, kad jie neyra serbai, bet tik persirėngę turkai ir draugai, turkai turkus kerta, kaip kirtikas rugius. Jau abi pusi pradėjo retintis, jau abeji paliso ir kova pradėjo silpti, kad tuotarpu daugybė balsų atsiliepė iš kalnų:

— Už Serbiją ir tikėjimą!

Tuojaus pradėjo kristi nuo kalnų akmenys, emė virsti pakirsti medžiai ir sloginti turkus. Hafis išskelė į viršų šoblią ir suriko:

— Su manim! su manim! — ir kiek arklys gali įkabyti lėkė į kalnus. Visi spahai ir jančarai skubinosi paskui savo vadą. Umai tapo iš visų pusų serbais apsupti, Hafis tada išskelė į viršų kardą ir visu balsu suriko:

— Broliai, serbai, prisiriunkit prie manęs, sekite Jono Morkevičiaus šoblią.

Serbai apsupo jančarus ir prasidėjo baisi piovynė.

Hafis baša buvo susizinojęs su serbais, Sava Morkevičius viską jiems papasakojė, tad dabar nieko nesibijodami kirtu turkus kaip kopustus.

Jančarai negalėdami dalaikyti pradėjo bėgti, bet suprazdami, kad Hafis baša padarė, kad turkišks vaikas tapo Vengrijoj sumuštis ir dabar iškapotas, šoko ant jo ir kolei jis spėjo susivienyti su serbais, perkirto jam galvą ir pabėgo.

Hafis baša nukrito nuo arklio. Serbai nusivijo turkus norėdami juos iki vienam izkapoti ir tik dvi ypati liko ant kovos lauko. Buvo tai senis Sava Morkevičius ir Milica. Toji kada pamatė, juog Hafis baša puola nuo arklio, sugrįžo ir puolė ant žemės. Senis Sava to nesuprazdamas atsiliepė:

— Džiaugkis, vaikeli, šauk, pergalejom, o net teip garisai, kad net danguje tavo balsą girdėtų.

Paskui pasilenkęs, tartum norėdamas į ausį pakūzdeti, tarė:

— Klausyk, vaikeli, ant Serbijos teka saulė, idant jau daugiau niekad nenusileisti!

Dabar tik Sava pajuto, kad prie jo nėra Milicos. Jis teip džiaugėsi iš pergalejimo, kad suvis negirdėjo merginos spieginio, ištiesė senelis rankas, pradėjo aplinkui grabalioti ir šaukti Milica, bet veltu — niekas neatsiliepė. Žengė senelis porą žingsnių pirmyn ir vėl pradėjo šaukti:

— Kelkis, mano vaikeli, kelkis. Priešas bėga, o Serbiją kyla!

Bet Milica neatsiliepė. Sava nenori tikėti, idant jo augintinei kas blogo galėtų atsitikti, tad vėl šaukia ir laukia, kad ji atsikeltų, bet viskas veltu. Pasilenkė senelis ir pradėjo graibyti po žemę. Dabar jis labai nusiminė, nes apčiuopė gulinčią ant žemės Milicą. Greitai priklaupė prie jos ir pridėjęs prie širdies ranką ir ausį stengėsi dazninti, ar da ji gyva: Šaukė senelis į pagelbą žmones, bet niekas neatejo. Stebejosi senelis, kad niekas neatsiliepia, o vargšas nežinojo, kad jau naktis savo sparū priodengė žemę ir kovos vietą, ant kurios gulėjo daugelis lavonų, bet tik buvo dvi gyvi ypati.

Senelis pajautęs Milicos širdies plakimą labai nudziugo ir pradėjo šaukti:

— Ji negali numirti, pakol nedazinos, kad Savos Morkevičiaus kraujas išliuosavo Serbiją.

Senelis pradėjo kratyti mergele ir pakėlė ją į viršų. Tuo tarpu užputė šaltas vėjas ir mergele pradėjo atsikvošėti.

— Klausyk, vaikeli, — šaukė senis Sava, — Serbiją pergalejo. Mano kraujas išliuosavo Serbiją.

Bet Milica vietoje atsakymo, patėm senelį už rankos ir traukdama tarė:

— Eiva, tėvuk!

Vedė vargšą neregi senelį pakol neatsirado toje vietoje, kur gulėjo Hafis baša.

Tenai sustojo, o Milica tarė:

— Tėve Sava! Čionai guli tavo sunus užmuštas, užka-
potas už Serbijos laisvę. Tėve, jis atmokejo savo kaltę, tad
atsauk keiksmą.

— Kas čionai guli? — paklausė sunusistebėjimu senelis.

— Tavo sunus Jonas!

— Mano sunus Jonas? — atsakė įstabom balsu senelis.

— Ar tu, vaikeli, nežinai, kad mano sunus Jonas išliuosavo
Serbiją, jis yra gyvas, muša turkus ir jis bus gyvas, kol Ser-
bijos dainos nenumirs.

— Klysti, tėve, — tarė Milica. — Jis dalaike todj ir
savo darbu apmokejo kaltę, tad atsauk, tėve, savo prakeiki-
mą, nes jis to laukia, norintis negyvas, bet po tavo kojų guli.

— Dabar tik senis Sava suprato, ką jam Milica pasakojo.
Visas sujudejo, nulėidė galvą, ištiesė rankas, tartum norėjo
apsikabinti kokią nematomą ypatą ir prabilo:

— Mano vaikai, mano vaikai! — ir jau ta krutinė dau-
giau balso neišleido.

Pro Rudniko kalnų viršunes žiūrėjo mėnulis, apšviezda-
mas kovos vieta. Tenai guli paplūvęs kraujuose Jonas, o
ant jo parkritęs ir jau negyvas Sava Morkevičius. Prie jų
klupo sudėjęs rankes mergelė Milica ir meldžiasi už jų du-
šias, dėkavoja Dievui, kad tėvynė išliuosuota ir prašo jai lai-
mės. Iš Ašaros kranta iš Milicos akelių, o mėnulis žiuri į jas,
tartum norėdamas suskaičiuoti, kiek tų ašarų iškrįs.

PABAIGA.

Geradejas.

Parašė Oskar Wildeg.

— Buvo naktis, o jis buvo patis.

— Ir matė tolimam krašte miesto murus, panašius į ratą, ir
artinosis prie to miesto.

— Ir kada prisartioto, išgirdo mieste Liksumo kojų žiang-
snius ir juoką iš lupų Džiaugsmo ir garsius balsus daugybės
švilpynių. — Ir subeldė į vartus, o keli sargai Jam adarė.

— Ir pamatė namą, kuris buvo iš marmuro ir turėjo puikius
murmulinčius stulpus, applotus vainikais. Viduj degė ugnys.
Ir įėjo į tą namą.

— Ir kad perėjo per achato salę ir salę jaspiso ir įėjo į fes-
piso salę, pamatė soste purpuruose žmogų, kuris ant galvos
iš raudonų rožių turėjo vainiką ir kurio veidai nuo vyno buvo
paraudonavę.

— Ir sustojė užpakalij jo, dasylytėjo peties ir tarė:

— Kodel—gi gyveni?
— Jaunas žmogus atsisuko, pažino Jį, davė Jam atsakymą
tardamas:

— Kadaisiai buvau raupuotu, o Tu mane išgydei. Kaip
gi kitaip galėčiau gyventi?

— O Jis apleido namą ir vėl ant gatvės išėjo.

— Ir po valandai pamatė moteriškę, kurios veidas ir pared-
nės tarytum nutepliotos, o kojos apipintės perlais. Ir paskui
ją ėjo jaunikaitis, ėjo pamazi ti mislinčius ir ant savęs dvi spal-
vinę nuometą turėjo. — Moteriškės veidas buvo graži kokios
dievaitės veidu, o jaunikačio akys ramybe spindėjo.

— Ir Jis greičiau pasiskubino, dasylytėjo jaunikačio rankos
ir tarė:

— Kodel teip i tą moteriškę žiuri ir dar tokiu budu?

— Jaunikaitis apsisuko, Jį pažino ir tarė:

— Kadaisiai buvau neregju, o Tu ma šviesą dovanojai.
I ką—gi aš turiu žiureti?

— O Ji toliau pasiskubino, dasylytėjo raibų moteriškės pa-
rėdinių ir tarė jai:

— Ar neturi kito keljo, apart kelio grieko?

— Moteriškė atsigrįžo, Jį patino ir nusišypsojus tarė:

— Atleidai ma mano griekus, o tas kelias yra labai
tinkantis ir mielas.

— Ir Jis išėjo iš miesto. O kada miestą apleido, užvelgė
prie kelio sėdinti jaunikaite, kuris verkė. Savo žingsnius pa-
suko prie jo, dasylytėjo jo ilgų garbiniuotų plaukų ir tarė:

— Kodel verki?

— Jaunikaitis pakelė akis, Jį pažino ir atsakė:

— Buvau kadaisiai numiręs, o Tu mane iš grabo pri-
keliai. Tai ką turiu daryti, kad neverkti?.....

Du prasezioku.

— Kaip sveikas, kume Jonai? — Gyvas, Jurgi.

— Na, kaip tau vedasi? Iš kur—gi

— Kulnioji, teip skubedamas, dabar?

— Ak! kume! priepuolių neišgirdai gal mano dar?

— Man Dievas siuntė ryškę ir namus ant peleno išvarė,

— Ir mane, vargšą, ubagu padarė.....

— Nuo tos dienos aš vaikščioju po žmones,

— Iš geradėjų mizdamas malones.

— Ar teip? Pas tave šiekčios tad naujienos!

— O, teip Kalėdose pakėliau aš krikštynas.

— Aš su zvake alaus po sklepa krapinėjau,

— Prisipažistu, jau tiesiai nebėjau,

— Ir kaip te užkrėčiau, tik pats nesudegiau ak, kinkos virpa,

— Namai—gi ir gėrybė lyg mažiausio siulgio sutirpo.

— O tau kaip einasi? — Prastai ir man!

— Kalėdose teip—pat svečių pas mane buvo,

— Ir kad alus užbonuose išdziuavo,

— Be zvakės dvoikinau sklepan.

— Galvoje buvo; tad nuo laipsnių nudribau

— Ir kojos dešinės sau kulbį išsukau.

— Ilgai nesivaldziau, drybšojau, kaip—tik maišas.

— Bijojau gaisrą padaryt, tapau lyg smerčiui raišas.

— Teip judviam atsitiko čia nelaimė! —

— Kazys įsikisio — vienok stubuklo nėra ko regėti;

— Girtam su šviesa — gyva baimė;

— Bet nedrąsiaus ir po patamsiu krapinėti.

J. Margalis.

Gegute ir gaidys.

— Gaidy! ak! kaip grazi giesmė man tavo rytmetinė!

— O tu, geguze mano miela.

— Kaip skardžia, gabią turi kakarinę!

— Tu praneši jug visą sparnuotą giminę!

— Tave klausyt man neatbostų diena ciela!

— O tau nutilus, apkira ir laukti,

— Kad teiktumeis kur vėl uttraukti.

— Kaip čysta ir meili gerklė tau yra duota!

— Tu už lakštingalą kuokuoji kur gražiaus!

— Drauguzi, acių! Tu meiliaus

— Pagiedi už paukštely rojaus!

— Girdeti teko ne tuo vieno tai artojaus;

— Ir pats galėjai tai išgirsti savo laike!... —

— Čia žvirblis ant tvoros juokų nebesulaike

— Ir prašnekejo:

— Nors tą plepėsitą lyg ryto,

— Nors ir užkimsita, begirdamu kits—kita,

— Vis tai nueis vienok ant vejo!

— Kodel? — Nes bendrą didybę ištyrę,

— Del locno pelno kits—kita gyrė. J. Margalis.

Zinios iš pasviečio.

Mandžurija.

Washingtonas. Ant galų galo Maskolija ant Suv. Valstijų reikalavimo, t. y., ant adarymo Mandžurijoj dviejų portų, susigadėjo. Minetu portu turės būti adarytu Kynais su Maskolijos pavilijimu, nes paskutinė Mandžurija kaip ločna savastimi nuo nekurio laiko pradėjo valdyti.

Panasų atsitikimą Amerikos diplomatų rateliai priskaito prie akvčiausių šiame amžiuje Maskolijos pergalejimų, nes kaip dabar matoma, Suvienytos Valstijos daug daugiau tuose dalykuose nuveikė už paciją Japoniją, kuri ant siaurės sunaus nuo seno ugnimispiaudo.

Angliskiejei sumanesni vyrai mena, juog Suv. Valstijos neyra to visko laimėjusios, kadangi Maskolija visiems daug labai žada, bet tik todėl, idant visiems akis apmuilyti, o paskui tai maskolizškai „po srovai“.

Pekinas. Praneszimu, juog Maskolija Suvienytoms Valstijoms atidavusi du portu tarptautiskai prekystei, nieks netiki. Matomai užrubežinių dalykų ministeris, kunigaikštis Ching, tos ugados savo paraszu nepatvirtis. Kas iš to visko gali iszeiti, sunku suprasti, taciaus jeigu Kynai tų ugadų kartais nepatvirtintų, Maskolijai gera proga buti iszsiteisinti, sakyty, ne asz, bet Kynai jums neatleidžia.

Kolonia. „Koeln. Zeitung“ raszo, juog maskolizski didiejei manievrai, kurie sziosmet prie Varszavos turėjo atsibuti, tapo sustabdyti, o tai iš tos priezasties, juog dvi brigadi Varszavos apskriczio pėkstininkų likosi į tolimus Rytus iszsiusti. Iz m. Rostovo teipgi visą 120 pulką į tę gi isziuntė.

Iz Kynų tuomtarpu gi pranesza, juog tę didis prieszai maskolijų judėjimas apsiরেস্কia. Tąj judėjimą, žinoma, gimdo Japonija, norėdama kuogreicziausiai isz maskolians nagų Mandžuriją iszliuosuoti. Japonija teipgi ginkluojasi.

Londonas. Rodosi, juog maskolizskųjų oficierų Port Arture konferencija, Maskoliją su Japonija privertė prie aszresnės politikos, nes abi vieszpatysti apie užlieją Pechili gana tvirtai apsiginklavo.

Maskolija skubiai savo laivynę didina, nes netrukus į Mandžurijos krasztes pribus kariszki laivai: „Oslabia“,

„Aleksandr III“, „Aurora“ ir „Almaz“; Anglų laivynė teipgi atsirandana tvirta.

Port Arture neperseniai buvo paszventinimas kampinio akmens po stacziatiųjų katedra. Ministeris Kuropatkin turėjo prakalbą ir sztai ką pasakė: „Port Artur bus dabar tvirtyne, kurios jokis neprietelius nuo mūsų negalės atimti.“

Vatikanas.

Izgirdęs visas Rymas graudų szv. Petro Bažnyčios varpo balsą, apsziaszarojo ir visus savo gyventojus kaip stuma prie Vatikano pastumė. Iz viso miesto žmonės viens pro kitą grudosi prie Vatikano, idant ką nors naujo apie szv. Tėvo mirtį dasizinoti, idant drauge su visais už Jo Szventinybę graudžiai atsidsuksėti. Vatikano pusėn bėgo vis. Neszinosi Jo tikriejei vaikeliai, kurie už gyvasties Jo pamokinių klausė, bėgo ir netikiai ir jų vaikai ir tie bedieviai, kurie Juomi niekino. Turczius ir darbininkas skubinosi, nes neteko tos pasaulės regimo Valdono ir priesz Suvertėjoją užtarėjo. Jis visų buvo godojamu tėvu ir mokintojum!

Norints Rymas nuo poros sąvaiczių apie Popiežiaus gyvybę buvo viltį praradęs, bet isztkrūjį tam atsitikus, visą jį sujudino. Tukstancziai žmonių tuojaus Vatikano vartus užgulė, norėdami dasigauti prie koridoriaus vedancio į tą kambarį, kame Popiezius uszslėjęs gulėjo, bet gvardija su grynais kardais visus szalin atstumė. Pasididinus skaitlingesniai žmonių miniai, spėjo pributi randava kariuona, kuri ramiai visus iszskyrstė ir apmalzino. Didesnės mieste krautuvės del keisto žmonių susijudinimo tapo uždarytos.

Popiežiaus paskutinės valandos buvo labai lengvos. Mirė žiurėdamas į prieszai stovinczią Vieszpaties Muką.

Amžina atilsis Jo dusziai!

Maskolija.

Peterburgas. Caras tomis dienomis iszleido „augszciausį paliepiam“, idant visiems katoržninkams, apsudytiems i sunkius Sibyriaus darbus, galva nebutų, kaip seniau, skusta, o teipgi, idant jų nahaikomis nebaustų ir prie „toczkų“ nekaustytų. Paskutini diei bausmi bus permaintyti uzdarymu tamsiam kaliny tik ant duonos ir vandens, ir tik kas treczia diena yra galima sziltą valgi duoti, ir tai tik sykį ant dienos. Taciaus rykszczių bausmė likosi nenu-

mesta, tik sumazinta. Vyras turintis per 60 metų amžiaus, nuo paskutinės bausmės bus liuosu.

Caro paliepiami gana geri, bet kad jų tuomtarpu visa czinovninkų armija neklauso ir pagal savo norą, be jokio ap rubeziavimo, baudzia. O prasikaltelisi tolimoj Kamezatkoj ar gali da kam pasiskusti?

Kijevas. Valdžia Kijeve suaresztavo du revolucijonieriu: Vieropotovą ir Gerszuną. Policija mena, juog jiedu pereituose laikuose su ministeriais ir gubernatoriais ugnimi darbavosi. Jiedu pasamde, kaip tvirtina, ir žmones ministerio Sipiagino nužudymui.

Kiszinevas. Žydų skerdynės isz miesto atminties jau iszgaravo, kadangi visi zydelliai iszskraustė tai į užrubežį, tai į Lenkiją, o daugiausiai į Lietuvą.

Venezuela.

Soledad. Revolucionierių valdzios sostapile, miestas Cindad Bolivar, randava kariuona likosi nuo pasikėlėlių atimtu. Mieste ulycinė kova beveik dvi dieni traukėsi. Pranesza, juog per 300 ypatų mieste laike kovos krito. Jenerolas Gomez, revolucionieriu vadas, prieszai randavą vadą savo ginklus sudėjo. Visus revolucionierius kariuona teip anksztai mieste uzdarė, kad nė vienam nė atsikviepti laiko nebuvo.

Po tokio atsitikimo, amerikonzskos kanonierkos komendantas, porucznikas Culver, ir visus nuo pasikėlėlių laivus atėmė, kurie prie Bolivar pakraszcziais plaukiojo.

Teip tai sziandien su revolucija; jau seni amžiai dingo, kada kiekvienas prieszingų vieszpatystei tiesų jieszkodavo,

Sanraszas Portugalijoj.

Berlynas. Pagal telegramų isz Lizbonos, penkto pėkstininkų pulko 5 oficierius valdzia suaresztavo, dasityrus, juog tiejei kėsinosi prie nužudymo karaliaus Carlos'o. Aresatuoti oficierai paduoti po kariszku sudu.

Jau nuo seniau paskalos buvo prasiplatinę apie sanraszą ant karaliaus su jo visa sezimyna nužudymo, bet nabagy mieriai i aiksztę iszėjo. Matomai ne tik tie penki prie sanraszos prigulejo, bet kad valdzia daugiau nesusekė, užtenka ir tų paucszczių. Tegul anarchija žino, juog ji yra amžinai bėgėde ir visur kaip persekiojama, teip ir naikinama. Gerai jiems už tai; lai už savo iszmingingus darbus atsako!

Isz Amerikos.

Maskolija petrijos neprilima.

Užrubežinių dalykų Šuv. Valstijų ministeris Hay isz Peterburgo gavo žinią nuo Amerikos ambasadorio sekretoriaus, juog žydely peticija, jeigu karšais carui būtų ir prisijūsta, liles neprimita. Tokiu budu Amerikos diplomatų rateliai daleidžia, juog žydukų peticija ir jų darbavimosi jau dingio.

Kasjka's kerluvo.

Rendham, Pa. Dėl priežasties kasjkylos Nr. 2 žemės ipuolimo, czionykszė bažnyčia ir teip keli namai sutruko.

Bostono tunelis.

Bostono povandeninis tunelis, jungiantis East Bostoną su Bostonu, jau pabaigtas. Gubernatorius J. L. Bates su komisija pekszczias tuneliu praėjo. Ejimas truko pusę valandos.

New Yorke stebuklas.

Mažoj bažnyciukėj szv. Jono Baptisto altorij atsiranda szv. Onos relikvijos. Neperensai laike laikomų tē novenny, tula isz Troy, N. Y., moteriszke, priesz tris metus streetkariu sužeista, stebuklingai pasveiko.

Toji moteriszke pirmiaus be lazdy negalejo ant kojų nē atsistoti, dabar isz bažnyczios visiszka sveika sugrįžo.

„Motina“ Jones.

„Motina“ Jones su 40 vaikaiss straikerių audėjų isz Elizabeth'o, N. J., nuėjo į Patersoną. Isz tē žada atsilankyti pas patį prezidentą Rooseveltą, Oyster-Bay.

Duklė apskundė tėv.

Milwaukee, Wis., 17 metų mergaitė, duklė Andriaus Vavrzyński, įsimylėjo į tulą naszlį, turintį jau net kelis vaikus. Onutė, teip vadinosi mergaitė, neklaudydama tėvo perspėjimų, užsimanė su naszliu apsisvesti. Tėvas mavydamas, juog praszymai naudos neatgabėna, paėmė vypą ir dukrelę dikcziai pasventino. Už musizimą duklė savo tėvą sudan apskundė ir seniui prisudyjo 25 dol. užmokėti. Sudžia tėvui pripažino, juog jis labai gerai padaręs ką muszė, bet, sako, sykiu reikėjo ir naszliui kailį iszperti, tuokart jokios bausmės tau būtų nebuve.

Konserveltas ir Popiezius.

19 d. Liepos prezidentas Rooseveltas užrubežinių dalykų ministeriui prisake telegrafuoti Ryman, kad apie szv. Tėvo sveikatą dasizinoti. Nuo

kardinolo Rampolla ministeris gavo tokį atsakymą: „Valde Jo Szventenybės, Prezidentui iszreiszkiu szirdingą padėkavonę už prisirisizimą paskutinėse Jo Szventenybės valandose. Turiu bet jums pranešti, juog Popiezius visiszkai kritiszkam padėjime atsiranda.“

Valdzios departamentas, dasigirdęs apie Popiežiaus mirtį, siunsiūtė Ryman sekantį telegramą:

„Kardinolas Rampolla, Vatikanas, Ryman: Prezidentas geidžia, idant apreiszcziau gilų jo nulidumą isz priežasties netekimo Jo Szventenybės Leono XIII. Aczių Jo augstajai prigimczajai ir mokslui, augstąj tūrėjo valdzia, kurią vedė kuogarbingiausiai, o teip pat ir vieszpatavimas Jo bažnytinėje istorijoje buvo ilgiausiu. J. Hay.“

Arceivyskupas numirė.

Fond du Lac, Wis. Apie 8 val. vakare 20 d. Liepos pasimirė isz Milwaukee arceivyskupas Katzer. Nuo ilgesnio laiko buvo sirgęs.

Szis - tas.

Popiežiaus Leono XIII mirtį, kas tik kruta pasaulėj, visi atjaučia ir kiekvieno, koks jis nebutų, veidą liudnumas apdengia. Mirė ne kas kits, kaipo mūsų Tėvas ir Globejas, Augszcziausias Piemuo ir regima szv. Bažnyczios galva. Visos pasaulėj bažnyczios apsidengė graudumu, valdonai iszgirdė apie mirtį aszaras liejo, žodžiu visa žemė paskendo nulidimuose, nes ji neteko garbingo czia savo Apginėjo ir Užtarytojo. Tik vienis „Lietuvos“ redaktorius paskutinime purviname savo užvalkale isz Garbingojo senelio pasityczoja, buk Popiezius apie savo mirtį neįspėjo. Sėtojiui nesutikimui ir platintojui melų gal tas labai patinka, bet kiekvienas lietuvis, jo žodžius perskaitęs, su ramybe spiaus jam į akis ir pasakys, juog jau persilkeitė į keturkojį, pagal jo paties manymo. Tamsybių apasztalai jokių klaidų neturi.

Paskutiniam numerij „Vienybės“ d-ras Szliupas gana placziai isztazauja visus be skyriaus kunigus, tikėjimą, o net ir pacziam p. Boczkauckui neduoda ramybės. Mat 3 numeris „Dirvos Zinyno“ d ro Szliupo visas apgavingas paslaptis atidengė, tad daktaras tūrėjo jau ant ko ir remtis, aiszkldamas visus savo mokslus ir tas knygas, kokias ka-

da buvo skaitęs. Kas pats save iszaugsztina, zmonijos akyse liekasi pažemintu. Teip bent ir daktaras apie save pasirupino parasyti, juog esąs lietuvių geradėjas, bet toji geradėjyste, kaip patsai pripažino, paskutinį kasnij duonos isz lietuviu rankų isztraukia.

Negana to, daktaras nepamirsztai ir apie savo draugą p. Szerną, „Lietuvos“ redaktorij, kuris moksliszko dumblo yra tiek suraszęs, kaip kits visiszka, kai nieko. Tas viskas mažai jau szian dien daktarui gelbsti, nes senų bobų pasakos ir pranaszystės dingio.

Unitai.

Suvalkų gubernės lietuviams tas žodis yra pažjstamas. Dzukuose, apie Kapcziamiestį, sakome, randasi unijotai. Tikriau lietuviszka nereikėtų sakyti unijotai, tik unitai. Kas tai būtų do žmonės, tie unitai? Unitai, tai yra maskoliai-katalikai.

Senovėje prie Didzioj Lietuvos Kunigaikstystės prigulejo daug rusiny, teip vadinamų lietorusų ir malorusų. Tie buvo pravoslavais arba stacziatikiais. Kada Lietuva priėmė krikstą pagal katalikiszka tikėjimą ir susivienijo su Lenkija, tie rusinai, kaipo padona Lietuvos, teipgi tūrėjo vienitis su Lenkija. Tokiu budu senoviszka Lenkiszka-Lietuviszka Respublika susijėjo isz trijų tautų: isz lenkų ir lietuvių, katalikų, ir isz rusiny, pravoslavų. Su laiku tie lenkiszka-lietuviszki pravoslavai nesikentė ir sutiko patįs susivieninti su popieziumi, galva katalikiszkos bažnyczios. Atsitiko tai 16-me szimtmetyje. Popiezius ir visas katalikų bažnyczios redas, po didelių svarstymų, pristoj ant to, kad rusinai, susivienindami su katalikais, užlaikytų savo bažnyciuose liturgiją ir visas ceremonijas teip, kaip tūrėjo priesz susivienijimą, t. y. teip, kaip pravoslaviszkos cerkvėse: mizios sloveniszkoj kalboj, kito-niszkos sziek-tiek ceremonijos, bažnytiniai rubai, kunigams daleido po senovei apsisvesti, komuniją daleido priimti dvejojai, — Kuną Vieszpates po paveizdu duonos ir Kraują po paveizdu vyno. Reikalavo nuo jų tik to, kad popiezių pripažintų už galvą bažnyczios ir kad priimtų visus dogmatus katalikiszko tikėjimo. Tokiu budu įvyko tas susivienijimas, isz lotyniszko unija, ir tie naujai susivieniję su mūsų bažnyčia katalikai tapo pavadinti unitais.

Viskas buvo gerai kol Lenkija, susivienijusi su Lietuva, turėjo savo rėdą. Bet pasidalinus Lenkiją ir Lietuvą trimis viešpatystėms: Maskolijai, Prusams ir Austrijai (tas atsitiko prieš 100 metų), virto viskas kitaip. Žemės visų katalikų rusinų teko maskoliams. Maskoliai mislijo sau taip: mums bus geriau, jeigu tie visi rusinai katalikai bus pravoslavais, pasididįs pravoslavizska cerkve; pasidarę pravoslavais jie garbės carą, o ne popiežių, ba caras yra galva pravoslavizskos cerkvės, taip kaip pas katalikus popiežius. Pas maskolius daug svarstymų ir galvojimų nereikia. Teip turi būti ir gana. Taigi Maskolijos caras išdavė vienu pabrėžimu plunksnos užaką, kad visi unitai turi pasilikti pravoslavais. Daugumas iš vokiečių ir kunigų tam ukazui pasiprieszino, tie tuoj tapo atstatyti nuo vietų, sukiszi į kalėjimus, izstremiti ant poselenių, o jų vietą atsiųsti į unitų bažnyčią tikri pravoslavizski popai. Žmonės nenorėjo pasiduoti, geidė pasilikti katalikais ir laikytis su popiežiumi, bet prieš sąlyką bepadarysi? kur dingsi? Dyvais į žemę nesulysi. Tuom tarpu visose unitų bažnyčiose sėdi popai, gieda mablebnus, panikidas, pravoslavizskai unitus krikščytija, pravoslavizskai spaviedoja ir pravoslavizskai duoda sžliubus. Žmonės bande eiti su dvasizskais reikalais pas grynai katalikizskus kunigus, nors kartais reikdavo delto žgytioti daugelį mylių. Užtėmėjusi tai maskolijų valdžia, išdavė paliepiimą, kad katalikizskiems kunigams būtų užginta priminti unitų su dvasizskais reikalais. Katalikizską kunigą, kurį sugauna unitus spaviedojant, krikščytijant ar duodant sžliubą, atstato nuo parapijos, koroja arba izsziunczia ant kelių metų į kliosztoriu ant poselenių.

Tokiu prievartos budu ir persekiojimai maskoliai daugelį unitų pervertė į pravoslavus, Let daugelis ikiszioi laikosi katalikizsko tikėjimo. Jei negauna katalikizsko kunigo, tai metų metus buna be spaviednės, vaikus kartais iki suauga nekrikščytija ir per ilgą laiką gyvena be sžliubo, o pas popus n'eina. Kad pagelbėti tiems vargšams, katalikizski kunigai, ypacz jeuzitai izs Galicijos, kad kitaip negalima, vazinėja persirėdę po krasztus, kur gyvena unitai, ir nesza jiems dvasizską pagelbą. Persirėdo į kupczius kiauiliu, arkliu, į pakeleivius ir t. p., užėję į unitų namus izssizsneka, o dasizinoję, kad jie reika-

lauja kunigo, paliovēs kalbą apie kiauiles ir kitokius izsmislus, kunigas pasisako kuomi esąs, unitų szejimyną spaviedoja, arba, jei yra reikalas, krikščytija, duoda sžliubą ir tt.

Rusinai, kurie gyvena Amerikoj, turi czia įsistatę savo bažnyčias, teipgi yra unitais, t. y. susivienijusiais katalikais, lygiai tokiais kaip tie, ką gyvena pietinėj dalyj Suvalkų gubernės. Pa'eina jie daugiausiai izs Austrijos, mintinai izs Galicijos ir izs Vengrų žemės. Maskolius vienok ir czia randa unitus ir stengiasi juos pritraukti prie pravoslavizskos cerkvės. Prievarta Amerikoj negali, tai pinigais. Užlaiko agentus, paperka laikraszczius ir agituoja. Del tu unitų, kurie izsziada popiežiaus ir laikosi su pravoslavizska cerkve, maskoliai duoda paszalpą ant pastatymo cerkvių, maskolizsкас rėdas savo kasztais prie tokių cerkvių užlaiko popus, taip kad žmonėms nereiktų mokėti ant užlaikymo kunigo. Moka tokiam popui maskolijų rėdas 100 dol. ant mėnesio. Izszeina teip, lyg sakytų žmonėms: bukite pravoslavais, o viską turėsite dykai! Už pinigą perka nuo žmonių tikėjimą. Vienok nesiseka. Stato maskoliai Amerikoj cerkves, kaip Lietuvoj už rėdo, t. y. už pavargusių žmonių sudetus pinigus, užlaiko gausiai apmokamus popus, o parapijonų neturi. Teisybė, keletą unitų atitraukė nuo katalikystės. Bet kas tame dyvo, lenkai, o ir mūsų broliai lietuviai nuo amžių yra katalikais, o atstinika, kad nekuri ateję į Ameriką, sako, juog nereikią popiežiaus ir vyskupu, tegul, girdi, buna neprigulmingos bažnyčios! O tokiems juok atskalonams maskolius už jų atskalonystę da nemoka, kas būtų, jei mokėtų? Daugiau būtų heretikų, nei pas rusinus! Pas lenkus jų ir dabar yra daugiau.

Didžiausias unitų atskalonas Amerikoj yra popas Tovt mieste Wilkes Barre, Pa. Atstojas jis nuo katalikizsko tikėjimo anais metais ir prisiplakė prie pravoslavų. Gauna gerą algą. Ale ką? Žmonės, savo parapijonus, nepatraukė. Tie per keletą metų provojosi uz savo bažnyčią ir atsiprovojo. Bažnyčia pasiliko katalikizska. Tovtas dabartės pasistatė sau ir keliems savo pasekėjams naują murinę cerkvę ir kleboniją, žinoma už atsiųstus maskolijų valdžios pinigus.

Atsirado teipgi vienas rusinų kunigas Ardan izs Olyphant, teip-pat Penn-

sylvanijoje, kurs norėjo būti neprigulmingu. Prie pravoslavų nesiplakė, ale nenorėjo pripažinti ir katalikizsko vyskupo. Jis prasikalto prieš katalikystę, raszydamas rusiszkuose laikraszcziuose anarchizistiskus straipsnius, kada užparnait tapo užmzstas prezidentas Mc-Kinley. Katalikizskas Scranton'o vyskupas paszaukė jį, kad izsziiteisintų. Kn. Ardan nepaklause. Vyskupas jį suspendavo. Kn. Ardan gypėsi, kad vyskupas neturis tiesos jį suspenduoti. Prova nuėjo į svietiszką sudą. Scranton'o sudas sziose dienose izsdavė nusprendimą, kad katalikizskas vyskupas turi tiesą suspenduoti unitų kunigus, turi ant jų valdžią. Kun. Ardan, jeigu nenori pasiduoti katalikizsko vyskupo nusprendimams, turi pasitraukti izs vietos, o bažnyčia turi priguleti tiems, kurie laikosi su katalikais ir su katalikizsku vyskupu.

Czia vėl yra labai geras pamokinimas tiems Amerikos lietuviams, kurie „kikina“ prieš vietinius vyskopus: ką mums, sako, vyskupa, mes statome bažnyčią, mes izsmokame, tai mūsų. Tas teisybė, jus pastatote, tai bažnyčia jūsų, bet jus esate katalikai, jus turite turėti organizaciją, susiklausymą, turite turėti jūsų katalikizską valdžią, ir kol esate katalikais, tai, pagal katalikizskus įstatymus, tą valdžią ant jūsų turi katalikizski vyskupa ir katalikizskas popiezius. Žiurekite, minėta Olyphanto rusinų bažnyčia nebuvo raszyta ant vyskupo, tik ant parapijos komiteto, o vienok nuėjis į provą, svietiszkas protestonizskas sudas pripazino, kad vyskupas yra ant jos gaspadoriumi. Rusinai teisinosi prieš sudą, kad jie turi kitoki rita, kad pas juos kitokios, nei pas Rymo katalikus, ceremonijos, kad

Daugiau kaip 30 metus izsmeigtas Dr. RICHTERO visam svietliu žinomam

"ANKER" (Onkarinis) PAIN EXPELLER.

yra geriausias gydymas nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgėlos, Strenu Skaudejimo ir tt.

ir visokia Rheumatizsko skaudejimu.

u 25c ir 50c. pas visus aptiekorius arba pas

A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

jie nori eiza Amerikoj turėti savo vyskupą, negelbejo ne tai. Kaip turėsime savo apeigų vyskupą, jo klausysitė, o kol neturite, Rymo katalikiszkai vyskupai yra jūsų vyskupai ir szitų turite klausyti.

Taigi mat, o mus nekuriu lietuviai mislija, kad jie iszrinkns kometetą (ypacz, kaip tai tankiai pasitaiko, isz silpnatikių), ir tas jau galės uzstoti viską, ir vyskupą ir popiezių, ir uzvest tokią katalikystę, kokią jie nori. Mes, ką tai mes, ką norime, tai galime padaryti, o vyskupai ir mus nieko neturi. Kvailių kalba. Arba vėl: „ką vyskupas turi į mus, ir „propertę“, tai mus, kam mes turime ant vyskupų raszty?“. Nieks negina, jus pastatėte, tai yra jūsų propertė, galite isz jos kaipo katalikai naudotis, bet jus statėte ją kaipo katalikiszką bažnycią ir rinkote aukas kaipo ant katalikiszkos bažnyčios, tai tuom pat ji yra „propertė“ katalikiszka, ir vyskupas, kaipo vietinė katalikų galva, turi katalikystės dalykuose, redyme, ant jos valdžią; tą valdžią, kaip pasirodo isz augsziausiu minėto sodo nusprendimo, turi net tada, kad bažnyčios užraszuose nėra minėtas vyskupo vardas kaip „trustee“. Bet kam sudai, kam provos, kad provą iszvengti (be tos niekados nesibaigyt), katalikai nuo seniai yra nusprendę savo bažnycią rasztyti ant vardo vietinių parapijų, paduodant vyskupą kaipo apiekuą. Ir teip yra gerai.

Kaizeris ir socialistai.

Nieks, turbut, teip neapkenčia socialistų kaip kaizeris. Po paskutinių rinkimų tie socialistai grauzia jo sąžinę baisiai. Ar prie valgio, ar susėjimuose, ar ant oficialiszkų susirinkimų kaizeris apie nieką nekalba, kaip tik apie tai, kad socialistai turi būti isznaiškinti, jei ne kitaip, tai ugnia ir kardū.

Vienas isz kardinolų Ryme užklaustas, delko kaizeris dabartės teip rupinasi apie popiežiaus sveikatą ir delko jis teip yra prielankus del katalikų, at sakė teip:

Ką, girdi, kaizeris nebus del katalikų prielankus, jis, esą, yra žmogus tikintys, o su protestonais negali ilgai laikytis nes tarp protestonų tikrai tikinciaų žmonių jau yra suvis mažai. Isz suskilusio Liuterio tikejimo ntekas daugiau ir negalėjo iszaugti, kaip tik socializmas. Kaizeris tai gerai supranta ir

praėjus da keliems metams, kaizeriui lies pasirinkti vienas isz dviejų dalykų: arba likt socialistu arba prisiblokszti prie katalikų.

Tulaz keleivis, skubiai bėgdamas ant stacijos gelezkelio, uzklausė pirmo, su tikto žmogaus, kada eina paskutinis trukas į Berlyną.

Uzklaustas szaltai atsakė: — Braungus prieteliau, mudu niekados nesulausime paskutinio trukio.

Ant pardavimo.

Delei silpnos locnininko sveikatos yra ant pardavimo Brooklyne puikus ir daug naudos atneszantis saliuonas. Prie saliuono yra sale del szokių, balių ir mitingų. Artimesnė žinia „Žvaigždės“ Redakcijoje.

Szv. Tėvo paveikslai.

Labai puikus paveikslas; toks paveikslas turėtų rasti kožnam name, ant sienos pakabintas; kaszuojna tiktai 25c. Jeigu norėtumet gauti szv. Tėvo paveikslą ant guziko, labai puikiai ir dailiai padirbtas, aplinkui su želaba, prekė 25c. Pinigus galite siųsti markėmis ant tokio adreso:

ST. TANANEVICZE
3244 So. Morgan st. Chicago, Ill.

Kas prisius

10 centų paczinėmis markėmis, apturės „Žvaigždės“ naują

Kalendarium.

„Žvaigždė“, 223 Roebing str. Brooklyn, N. Y.

DYKAI!

Dovanų duodu kožnam, kuris isz minėtų daiktų nors ką pirks, gans prie kožno daikto 18 k. aukšinį žiedą dykai, vertės \$4.00. Minėtas daiktus pristatau tiesiog isz fabriku, per tai isz parhodu su dovana už pusę prekė, kaip sztorininkai. Popieros puikiausios gromatomns rasztyti, 25c. tuzinas, pas mane gausi 200 arkuszų už 2 dol. ir dovanų žiedą. Pezėtis vertės \$2, mano prekė \$1 ir dovana. Aukšnis plunksna, kurią su atramentu pripylę gali kiseniui nesziotis, vertės \$1, ir mano prekė su dovana \$1. Sidabrinis zegorėlis, vertės \$14, mano prekė \$1.50. Aukšnotas zegorėlis, vertės \$15, mano prekė \$8. Tikras aukšnis zegorėlis su Elgin viduriais, gvarantnos ant 20 metų, 14 k. aukso, vertės \$45, mano prekė \$21. Siuvamų maszinų, gvarantuotų ant 20 m., su visomis tulszėmis, vertės \$60, mano prekė tik \$30. Vargonai į namus, sales, bažnyčias, \$25 ir \$45 ir \$75 ir \$100. Gromatomns drukuoti maszinukė, vertės \$15,

mano prekė \$150; gorhosia, 1/2 k. parklavinėja po \$75 ir tt., mano prekė tik \$40. Drukuojamos maszinoms \$10, \$25, \$50 ir tt. Barbienszkos britvos, vertės \$3.50, mano prekė \$1.75. Akurlioriai, sidabriniai ir pauksnuoti, vertės nuo \$2 iki \$5, mano prekė tik \$1 už porą. Lencužėliai, aukšniai, vertės po \$15, mano prekė \$7.50. Žiedai szluhliniai, už vieną žiedą prekė \$15, mano prekė už porą žiedų tik \$9.50.

Pinigus siunzkite, užraszkite žemiau padėtą adresą ir tą isziskirkit, kad nepamirsztumit adresą, kur viskas gaunama pigiai, o da ir su dovana aukso žiedo, vertės \$4. Kožną dajktą pristatau į 5 dienų czesą. Taigi pasiukubiokite, ba ne visada bus garsinta per gazietas toip pigiai. Adresnokite:

JURGIS BARONAS

148 — 23-rd ST., S. S. PITTSBURGH, PA.

Ar nori darbo?

Uzdėta 1885 m.
M. ULMAN

562 Liberty Ave., East N. Y., Brooklyn.

Kas reikalauja kokio nors darbo, ar darzuose, ar ant farmų, tegul juojaus pas mane ateina, o gaus darbu su geru užmokeszin.

SERGANTAMO PIENA

Gvarantuojame pilna iszgydyma.

Pasekmingiausiai gydas viskios paslėptas ir pavirzines ligas, kaip antai ligas szirdies, plauzius, inkstus, pilvo, galvos skaudėjimus, silpna atmintį, dvasiska nusilpima, lytikiska silpnybe, svairioma, ausimima, vezi, hysterika pas motorus, kraujavima ir tt. herve ligas, po dagra, reumatizma dusimima, paralyzius ir tt. Prascialius gumbus, gydan gindymo ligas, vi nokius ausimius etc. Neriziskas ligas gydan su pagalba gvaranau elektriska prietaisai.

Lytikiszkai dailiu ligoms iszgydan per kefeita diena, kraujo net nesudijus, odo ligas, svienos spuždelius, daga gerklę ir burnos, nosy, akyse ir ausyse, neriziskas trylikimas, lytiska nusilpima ir tt. gydan, kaip pasakiusiuosiai, ir gvarantuojame pilna iszgydyma. Chrolitiskas ligas yra mano apskaita, tikras, tikras, gyvalabio svartuon. Nuo dugnos iszgeraminavimais ligoniu jo iszgydyma — tai yra mano patirtis.

DR. LANDES

Sergintinis specialistas.

134 E. 24-ta ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaru, Nedelomis nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Neapilanti ausibackai atsilankyti, gali parasyti lauzkas; butiniai reikavimaiuzes, penzion institutejimo.

— Buska tikimieis kalbose. Turin praktiku Lihanon Bellevue Post Graduate University Hospital. Direktoriaus Medicinisko Instituto.

Dr. J. Landes persikraustė nuo 1 Aprilio į
132 E. 24 STR., NEW YORK
artį Lexington Ave.

THE LITHUANIAN WEEKLY

"ZVAIGŽDE" — The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium; executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

223 Roebing str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIJEVUS, Manager

All Communications must be addressed.

"ZVAIGŽDE"

P. O. Box 17, Station W., Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Savaitinis laikraštis — 84

"ZVAIGŽDE"

Izdevina kas CZETVERGAS.

Kasuoja ant metu \$2.00, In uždare \$2.50.

Anketas Baltiejus, Dažturėjas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuoti:

"ZVAIGŽDE", Station W., P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURG.

Isz Lietuvos.

Seinu vyskupijoje įvyko paskutiniam laikme keletas žymių atmainų. Isz dvasioskosios seminarijos nuo šių vakacijų prasiitraukė du profesoriai: kun. Mot. Strimavyczius ir kun. Mart. Czepulevyczius. Judviejų vietą užims jaunesnieji. I kun. Mot. Strimavycziaus vietą paskirtas kun. A. Civinskas, kuris tuo tarpu užima vikarijaus vietą Lachave, Mozurijoje. Kun. A. Civinskas yra lietuvis; mokinosi Mariampolės gimnazijoje, paskui Seinų seminarijoje, antgalo per penkis metus gyveno užrubežyje ir tik da szį pavasarį sugrįžo į savo tėvynę. Kun. gi M. Czepulevycziaus katedrą užims bene kun. Vincas Dvaranauckas, kuris teip gi yra lietuvis, baigęs Petrapilės dvasioską akademią.

Lomžos prefektura prie vyriskosios gimnazijos apims nuo vakacijų kun. Jonas Naujokas, kuris neseniai sugrįžo isz užrubežio, kur gyveno per penkerius metus. Buvęs-is Lomžos prefektas, kun. Baltr. Smolenskas, perėjo už prabaszčių į Miroslavą, Seinų diakonystės, į vietą mirusio a. a. kun. Radviono (Radvinsko), buvusio kitados Seinų dvasioskos seminarijos mokinioju.

"Novoje Vremia", maskoliszkas laikraštis, pranesza, juog svz. Tevas per konsistoriją laikytą 22 dieną Birželio, perkelė Tiraspolio (Pietinėj Ma-

skolijoj) vyskupą, kun. Roppą, į Vilniaus vyskupus; Plocko vyskupą, kun. Szembeką, pakelė į Mogilevo arcivyskupus, o kun. Jaczevskį, Liublino vyskupą, perkelė į Plocką.

Acziu rupestingumui a. a. vyskupo A. Baranausko, caras Mikalojus II galutinai prisakė iszguldinėti religiją Mariampolės gimnazijoje ir Veiverių seminarijoje (Suvalkų gub.) lietuviszkai.

Caro prisakymas iszėjo da priesz vakacijos, todėl Mariampolės gimnazijos prefektas, kun. Miknevyczius, szmetinius egzaminus (visų klasių) varė jau lietuviszkai.

Nuo 1899 metų Veiverių seminarija neturėjo prefekto, nes po kun. Dubauskui jau nė vienas isz Seinų vyskupijos kunigų neapsiėmė iszguldinėti religijos maskoliszkai. Rusų valdzia isz pradžių bandė įjieszkoti kandidato į Veiverių prefektus Mogilevo, Vilniaus ir Kauno vyskupijose, paskui da spyrė a. a. vyskupą, idant katrą isz savo kunigų priverstų eiti už religijos mokintoją į Veiverius; antgalo, matydama nieko nepeszanti, davė pakajų. Dabar, kitaip virtus, Seinų valdzia paskyrė už prefektą į Veiverius kun. Kazimierą Urbanavyczių. Dieve duok, idant jam sekty kun. Aleksandravycziaus pradėtą anuomet darbą toliaus varyti!... Turiu czia skaitytojams priminti, kad kun. V. Aleksandravyczius, tapęs 1892 metuose paskirtu į Veiverius už prefektą, kokiu tai stebėtinu budu buvo gavęs nuo buvusio Varšavos kuratoriaus Apuchtino daleidimą iszguldinėti seminarijos religiją lietuviszkai. Na, ir iszguldinėjo tik vienus metus, kolai tas pats Apuchtinas delei denunciacijų mažesniųjų suznelių vėl neuždraudė vartoti prie iszguldinėjimų lietuviszką kalbą. Kun. V. Aleksandravyczius tuomet pasidavė į dimisiją.

Seinų vyskupija, laukdama, po numirimui a. a. kun. Baranausko, naujo vyskupo, yra liudininkė lenkiskų intrigų. Mat, lenkai dabar visokiais budais stengiasi, kad tik busimas Seinų vyskupas butų ne lietuvis o tik lenkas. Bet turbūt vargszai lenkai neatsieks savo mierio, nes tie, nuo kurių priguli paskyrimas, gana gerai žino, juog Seinuose tiktai vyskupas-lietuvis gali buti tikrai naudingas abiem tautom.

Lietuviszkosios spaudos dalykai, kaip girdėti, stovi gerai. Yra tikra viltis, juog neužilgo galesime Lietuvoje spausinti lietuviszkas knygas lotyniskomis

literomis, nors Peterburge bene esą du ar trys nevidonai, kurie tramdo tą visą dalyką.

Karvojaus laiszkai.

Dabar, kad jau nėra abejonės, juog lietuviszką spauda Maskolijoje bus sugrąžinta neužilgo, verta apmastyti, kokia nauda bus isz to lietuviszkai tautai.

Žinoma, rasztai platjės be baimės, kilis apszvietimas ir tt. Bet svarbiausias dalykai bus: sudrėtejimas lietuviszkos tautiskos dyvasios, pakilimas ir iszilavinimas lietuviszkos literatos ir nupuolimas netikusių arba negerų rasztų.

Kad skaicziau pas d-rą Basanaviczijų apie tai, kaip a. a. Pietaris bijojosi maskoliszkos valdzios, kaip buvo atsargus su priėmimu ir siuntimu lietuviszkų rasztų, prisimint man, kad tokių Pietarių pilna netik Lietuva ir Maskolija, bet ir užsienis. Baimė, pagimdyla persekiojimai rusiskos valdzios, yra dideliu trukdytoju mūsų kulturisko kilimo. Nė vienas gabus ir tikrai troksztantis labo savo tėvynei priverstinai turi laikyti savo talentus užkastus. Kad ne baimė, turėtume deszimtį sykių daugiau Nerių, Kapsų, Ukiszkių, Vaiszgantų ir kitokių rasztininkų. Galime suprasti, kokia geradėjystė bus lietuviszkai tautai, kad sugrįžus spaudai isznyks baimė ir kiekviens talentas galės apsiireksztzti visoje savo grožybeje ir visame pilnume.

Atsiradus dideliu skaitliu gabių rasztininkų, mūsų raszmoji kalba greicziau iszstobuljės, literatura iszsidailjės, abidvi sykiu privers paszalas tautas pagodoti lietuviszką kalbą ir raszliavą. Tada sulenkeję bajorai, seneni kunigai ir kiti gaivalai, kurie lyg sziol ant lietuviszko judėjimo žiuri su paniekinimu, turės permainyti savo pažvalgas ant „litvomanijos“ — tada lietuviszkus laikraszczius galesime atrasti netik gritelėse nuskurusio sodicze, bet ir klebonijose ir dvaruose ir aristokratiškuose rumuose.

Bet svarbiausia, kad tuomet mūsų literatura apsiavals. Rasztapa laikiai visokių Dembskių, Szliupų, Laukių ir kitokių neszvarių plagiatorių, nustos platinėsi po Lietuvą. Tuomet men-

* Dabar, kad geros ir netikusios knygos Lietuvoje yra lygiai nelegaliskas, abejos lygiai platinasi po Lietuvą su nepagirtinomis pasekmėmis.

kesni rasztininkai — Selimai, Paleista-
sparniai, Margaliai ir tt. — turės nu-
tilti, žinoma, su nauda lietuviškos lite-
raturės. Tuomet išnyks neparlamien-
tariški žodžiai, begėdiški apjuodini-
mai, melagystės ir kiti žeminantieji
mūsų laikraštystę dalykai. Tuomet
visi Šaliupai, Mikolainiai ir kiti įsienę-
platiniojai laikraščių neetiškomu tu-
rės atsigulti ant veteranų lovos. . . .

Kas-gi tuomet pasidarys su „Var-
pu“, „Tėvynės Sargu“ ir kitais užsie-
niniais laikraščiais? — Nesunku įspėti.

Pirm visko: visi svarbesni legalizski
rasztai neeis daugiau į užsienį. „Var-
pu“ ir lietiems laikraščiams prisieis
kakintis nelegalizkais rasztais, kurių
bus neperdaug. Tokiu būdu Prūsų
laikraščiai turės susitraukti, susiplo-
ninti ir pasilikti dvyniais rusiszkųjų.

Lietucija Listki, „Osvobodnienje“
ir kitokių nelegalizskų išleidimų. Ant
Amerikos laikraštystės, sugražinamas
spaudos nepadarys jokios įtekmes, ne-
gut tą, kad czionyksztė literatura stovės
dar žemiau, kaip dabar: szioje valan-
doje retkarčiais pasitaiko Amerikos
laikraščiams gauti vieną-kitą geresni
rasztelį iš Europos — po sugražinimui
spaudos eis czion vieni paszturlakai, at-
mesti europiszkų redakcijų.

Mės, amerikiečiai, galime išz to
visko pasinaudoti tu, kad įstengsime
padaryti savo giminėms ir draugams
metinį prezentą, užraszydami jiems lie-
tuviškus legalizskus laikraščius. Die-
ve duok, kad ta spauda būtų sugražinta
greičiau. . . . K a r v o j u s .

Susirinkimas.

2 diena Rugsučio szio meto, draug-
gystė sav. Petro ir Povylo, So. Bos-
ton'e, Mass., laikys savo didelį susi-
rinkimą, ant kurio bus skaitytos naujos
draugystės padirbtos statutos. Pertat
visi szios draugystės sąnariai ant minėto
susirinkimo privalo iki vienam susi-
rinkti, idant statutas patvirtinti. Tie,
kurie nepribus, lai paskui neruogja, jei
kuriam kokis punktas nebus patin-
kamas.

Norintieji prie draugystės prisi-
rasztyti, teipgi bus priimami. Susirin-
kimas prasidės 2 val. po pietų.

K o m i t e t a s .

Karalienės Aniuolų Draugystė,
Brooklyne, Nedėlioj 2 d. Augusto szio
meto ant bažnytinės salės turės savo su-
sirinkimą. Sąnariai visi privalo pribūti.

Susirinkimas prasidės 4 val. po pietų.
K o m i t e t a s .

a. a. Popiezius Leonas XIII.

Svarbiausiuoju pereinot sąvaite's
pasaulej atsitikimu buvo Popiezius Leo-
no XIII mirtis. Mirė 20 d. Liepos apie
4:10 po pietų. Ligos bėgis sekantis:

Pirmose diense Liepos mėnesio Jo
Szentinybė važinėjant po Vatikano
daržus truputį persiszaldė. Garbingam
Seneliui, tarsi, tik tos priezasties reikėjo,
nes po kelių dienų gavo uždegimą plauc-
zių ir teip pavojingai ir sunkiai susirgo
kad likosi net paskutiniai szv. Sakra-
mentai suteikti. Jo Szentinybei ypacz
labai sunku buvo dusuoti, nes plaucziuo-
sė dikcziai prisikaupė vandens, per ką
gydytojai nusprendė operaciją padaryti.
Po pirmai operacijai, kada per 800 gra-
mų vandens iszpumpavo, rodosi, ant
nekurio iaiko liga sumazėjo ir Popieziui
lengviau pasidarė. Acziu isztikimiams
gydytojams, perpiautą Popieziiaus szoną
teip lengvai ir sumaniai užgydė, kad Jo
Szentinybė jokio sopulio nejaute. Bė-
giję poros dienų Popieziui vėl sunkiaus
pasidarė, nes vanduo vėl apie plauczius
pradėjo rinktis. Ir su sziuo kartu gy-
dytojai nusprendė antrą operaciją pa-
daryti, ką ir atliko 10 d. Liepos.

Sekanczią dieną nepalengvėjus, pa-
darė ir trečzią operaciją, bet su szioju
kartu vanduo net su kraujais pasirodė.
Gydytojai Lapponi ir Mazzoni pamatę
kraujus, iszreiszė, juog plaucziai yra
apimti vėžio liga, nes jiedu atsiminė
senesnius laikus, kada Jo Szentinybė
operacijai turėjo pasiduoti.

Tacziau stebėtina Popieziiaus gy-
vybė ju nuomones netrukus permainė
ir po kelių dienų patyrė, juog jūdvieju
sulyg augszcziau minėtos ligos many-
mai buvo klaidingas, nes nuo 14 die-
nos Liepos iki paciaz mircziai Popie-
zius įgavo szirdies silpnumą, o prie
szirdies silpnumo apetito stoka. Po-
piezius visą paskutinę savo gyvenimo
sąvaite, nieko daugiau negalėjo valgy-
ti, kaip tik kelis szauksztus buliono ir
kelis laszus vyno. Paskutinis Jo Szent-
inybės valgis, priešz mirtį, buvo 18 d.
Liepos. Plauczių liga-gi kaskartas vis
didinosi ir tam dalykiu jau jokios rodos
nebuvo. Garbingas Senelis gavo visai
pamazi, kaip tai gesta visi tiejei, kurie
sulaukia gilios senatvės. Ir norints
sumenkimas buvo gana didis, nes priešz

pat mirtivos per 30 svarų svėrė, ta-
cziaus jame stebuklinga dvasia viesu-
patavo ir tokia dvasia, kuri, sulyginus
su fiziska spēka, jokios proporcijos
neturėjo. Ir teip, laike tos pavojingos
ligos, kaip tai 15 d. Liepos, Popiezius
umai pasikele išz lovos ir per dvi valan-
di su kardinolais, tarsi sveikas, kalbėjo.
17 diena vėl tas pats atsitiko, bet tik
pusę valandos galejo iszsedėti, o 18 d.
isz lovos pasikele dėl fotografijos nu-
traukimo, mesz onam į 21 d. avi.

Visą naktį isz Subatos ant Nedėlios,
Szv. Tėvas neramybėj praleidė, nes
skundėsi ant sopulio szione. Ryte isz-
klaušė szv. Miszių ir, priėmęs szv. Komu-
niją, be pajiegu lovon krito. Padė-
jimas buvo kaskartas vis pavojingenis
ir szirdis jau rečziau pradėjo funkcijuoti.
Gydytojas Mazzoni apreiszė, juog nėra
jau jokios vilties ir juog mirtis netru-
kus turės virstinti.

Iz Nedėlios ant Panedėlio Popie-
ziiaus gyvastis jau tik it maža kibirkst-
tele zerejo ir Panedelio dieną, apie 4
val. po pietų, Vieszpatj užmigo.

Norints liga neapsakomai buvo sun-
ki, tacziau Popiezius iki paskutiniai
dienai czystą protą turėjo. Visi prie
Jo Szentinybės laike ligos dalivautojai
neiszpasakatyti stebėjosi isz Popieziiaus
giedraus proto, 16 d. Liepos, kada
skausmai buvo susimazinę, pasikele isz
lovos ir pradėta lotiniszka poematą pra-
dėjo dirbti, kurj priešz ligą buvo pra-
dėjęs. Bet netrukus dvasiszka ramybė
turėjo pasibaigti. Tą paczią-gi dieną,
vakare, viens isz gydytojų apreiszė,
juog žiurint į Szv. Tėvo veidą, liudnum
kiekvieną apima. Meilingas nusi-
szypojojimas, kuris Jo Szentinybės veidą
pirmiaus dangaus giedra dengdavo,
isznykęs jau gal ant visados, ant amžiu.
Maloningos akim paziuros visiszcai ne-
liko, nes jau kokia tai migla apsitrauke.
Veidas iszbylškės ir supuolęs. Ener-
gija ir dvasios darbavimosi dingto, tik
protas, tasai augsztas protas ir atmintis
iki paskutiniai valandai Jo Szentinybei
tarnavo, ypacz apie szv. Bažnyčią, kur-
rią į kito globą turėjo atiduoti.

17 d. Liepos, po pietų, gydytojas
Lapponi, norėdamas ant valandėles isz
Vatikano dėl asabiszkų reikalų pasi-
traukti, pas szv. Tėvą paprasz paveli-
jimo. „Gerai, gerai,“ džiaugiuosi,
kad tamsta pasitrauksi,“ nes jaučiu isz-
metinėjimus, juog jus visi dėl manės
teip daug labai vargstat, atsakė ser-
gantis Senelis. (Dar bus.)

VESTALĖ.

APYSAKA IŠZ LAIKU KRIKŠČIONIŲ PERSEKIOJIMU.

Pagal lenkišką.

— 0 —

(Tįsa.)

Išlikro, už panašius darbus esi garbės verta — tarė Domicilla.

— Ai, negirk manęs jau perdaug, nes dar šiandien, atmenant mą tą liūtą, kuris ant manęs norejo užpulti, iš baimės drebu. Geriaus paklauskie, kam mane Anicetas čia atsiuntė.

— Eiva iš čia į mano kambarį, — tarė matrona ir prie tų žodžių paėmus Flavoniją nusivėdė į mažą kambarėlį.

Tas kambariukas visiškai neišrodė ant mislijamo, juogei čia konsulo, augščiausio viešpatystėj po ciecoriu pirmo dignitoriaus moterė gyventų. — Prastas, galima sakyti, visiškai vargingas buvo namelis, bet jame viešpatavo ramybė ir, tarsi, stebuklingas dorybių kvėpėjimas.

Parodžiusi Flavonijai kresėj vietą, Domicilla pati atsisėdo prie ratelio ir klausė, ką mergaitė turėjo pasakyti. Flavonija pradėjo Sekstaus atsitikimą pasakoti ir meldė, idant su tuo nelaiminguoju kaip galint greičiau apsirūpintų.

— Sekstus nėra geru vyru; prosiųjų paliktą turta dalimis pragere, o dalimis teip ant niekniekių ir blogų darbų praleido, — tarė Domicilla išsklausiusi mergaitės pasakojimų. — Bet tas viskas jau seniai atsitiko ir jau galima apie viską pamiršti. Nesipriešina jau ir tam, idant aš už jį negalėčiau pasimelsti. Jeigu kartais ciecorius ant jo būtų užsirusinęs, be jokio atidėliojuo duosiu žinią Anicetui. Tai tas viskas, ką aš Sekstui galiu pagelbėti, nes ir ant pačios manęs mirtis, tarsi, ant plauko kabo. Kad Domicilijai žinotų, juog aš ir Flavius esava krikščioniu, be jokio pasigailėjimo ant mirties mudu nuspręstų. Bet tegul bus tavo valia, Viešpatie! Šiandien mudmivie da dėl vaikų reikia pagyventi, bet kaip greit juos paaugsjiva, viešai prieš visą pasaulę apsigarsjiva, juogei esava krikščioniu.

— Tegul tave V. Dievas savo mylistomis pameria — pertraukė Flavonija, — bet nepamiršk apie tą nelaimingąjį.

— Ar jo likimas tau ištikrujų teip labai rupi? — užklauso Domicilla, stebėdamosi iš mergaitės nuolatinio prašymo.

— Aš Flaviaus Sabino name gimiau ir budama maza sykiu su Sekstusu augau. Jis tik keilis metais už mane vyresnis, — atsakė mergaitė.

— Flavonija, — sušuko umai Domicilla, — dabar ašai atmu, juog aš da vakar su Anicetu norejau pakalbėti sulyg tikrosios mano draugės, kuriai didis pavojus renkasi.....

Jomdvim bekalbant, į kambarį įėjo tarnaitė, pranešdama apie vestales, Kornelijos Sabinos, pribuvimą. Netrukus čia jau prieš jasvi pasirodė ir pati kunigė ir pasisveikinus su matrona, tarė:

— Tu teip visada nenoromis iš namų išėini, kad aš su tavimi noredama pasimatyti, turėjau čia atsilankyti.

Baiminga Flavonija tuomi tarpu gilumoj kambario pasislepė, tačiau, kada Korneliją po pasisveikinimui jos vietą užėmė, ji prie kunigės prisitartino ir nedrąsiai prabilo:

— Korneliją, ar nepazįsti senosios gimdytojų name draugės?

— Ai, Flavonijai mano brangi Flavonijai — sušuko iš džiaugsmo vestalė, glauzdama ją prie savo krutinės.

Susijudimas ir ašaros da ilgai jomdvim nedavė kalbėti. Tačiau, kada tie pirmieji jausmų džiaugsmai praslinko, Korneliją vel tarė:

— Aš tave amfiteatre, ar atmeni, pažinau, norintis tu, kaip jau aš esu vestalė, apie mane mažai rupinėsi.

— Aš gyvenu pas dėdę, kuris yra mano globėju ir neesu savo pagėidimų ponis. Jokiū budu aš nebūčiau, kaipu vargingas žmonijos vaikas, karališko rumo slenkstį peržengti. Bet norintis ilgus laikus aš tavęs nemačiau, tačiau širdim tankiai su tavimi jaučiau.

Laikė tos kalbos abi mergaiti už rankų viena antrai laikė, melavosi ir bučiavosi.

Netrukus vestalė susiraukė ir, stumidama nuo savęs Flavoniją aštriai užklauso:

— Ką, ar da esi tu Nazaratietė?

— Teip yra, aš savo tikėjimo neatsitadėjau — atsakė ramiai mergaitė.

— Pamesk tai, bet greičiau grįžk prie savo prosenių dievaizių ir nevesk save ant kitokių da kankinimų bei gėdingos mirties — tarė Korneliją meilingu balsu.

— Ar tu tą mirtį vadini gėdinga? Neatsieyb! Aš panašiu laikau sau už garbę, nes krikščione esu ir tame tikėjime mirsiu.

— Nesirustink, Korneliją, ant tų nazariatiečių, — įsimašė Domicilla, — nes ir tavo giminėj jie turi savo užtarėjus.

Labai aš tavęs meldžiu, ma apie tuos dalykus nepasakokie, — pertraukė vestalė su piktumu.

Nekurį laiką tarpe visų viešpatavo neapkenčiama, karti tįla. Antgalo Flavonija paėmė Kornelijai už rankos ir tarė:

— Mano mieliausia Korneliją, meldžiu tavęs nepyk ant manęs.

— Aš tavo tikėjimu niekinu, bet sulyg tavęs, myliu tave ir jokios neapykantos neturiu.

— O, kaip tai liudnas daiktas, kad tavo gera širdis vis da stambeldiškose tamsybėse skęsta, — tarė nieko nepaisydama Domicilla.

— Nieko o nieko aš nesuprantu, ką tu ma sakai — atsakė vestalė žiurdama į Domicilla, kuri buk už savo dabartinį prisipažinimą gailėjosi.

Motinos melė jos širdį perdaug giliai buvo suleidus šaknis, kad galėtų tuotarpu dievaizių atsidarėti ir jau daugiaus jiems jokių aukų neaukauti.

Vėl tįla užstojo. Su šiomis jū tįlą pertraukė tarnaitė vergė, kuri apreiškė, juog ciecorienė atėjo atsilankytų. Domicilla truputį susimašė, bet netrukus, Kornelijos perspėjimus, išėjo ciecorienės pasveikintų.

Priešai tavo namą vestalės lektiką pamačiau, pertat atėjau dasiziniti, kuri tai iš vestalių pas tave atsilanke? — atsiskauk ciecorienė iš augšto po pasisveikinimui su Domicilla.

Domicilla ant tų žodžių užsimislijio ir nieko jai neatsakė.

— Kodėl nesakai? Nors pasakykie kaip vadinasi? — klausė ciecorienė į grindis kojom trespedama.

— Korneliją Sabina — atsakė antgalo Domicilla.

— Korneliją Sabina? Ar tai ji yra tavo drauge?

— Teip yra, kaip sakai.

— Verta viena kitos, nėra nė ką sakyti, — atsakė su ironija Domicilla.

Ant veido Domicilles apsiereiškė piktumas. Netrukus tarė:

Manimi gali niekinti, jeigu tame reikalą atrandi, bet godok kunigę dievaitės, kuriai garbę ataduodi.

Turbūt aš ją daug daugiau garbinu ir godoju, negut Domiciūs, kuris vardan dievaitei atdidavimo garbės, su kitokiomis piktomis mislimis į šventinyčią rengiasi. Bet jam nelaime, nes jau melė tarpe musdviejų pasibaig! Prasidėjo viena tik pavyda!

— Mą rodosi, juog tu jo tikrai niekad nemylejai, pertat dabar ir bausmę už Lamos apleidimą sutinki. Ant paskutinių Domicilles žodžių, ciecorienė išsyk išbalo,

o paskui net pamėlynavo. Tačiau nuo rudybės susilaikius, pradėjo pasakoti apie Partenų, kaip paskutinis ant Palatino tilto tapo kuomi tai užkluptas ir dikčiai apkultas. Domicilla ne žodžio apie Sekstų negirdėdama, nusiramino. Netrukus išleidusi cicorienę į vestibulum, atsiveikino ir sugrįžo į savo kambarį.

Ar žinai ką, Domicilla, — sušuko Kornelija, — darsizinojai nuo Flavonijos, juog Sekstus sergantys, noriu aš jį aplankyti.

Geriau grįžk į šventinycia, nes šiandien cicorius dievaitėi nori aukas sudėti.

— O iškur apie tai žinai? — paklause Kornelija.

— Tik ką dabar Domicia ma apie tai kalbėjo. Pertat šiandien iš šventinycios nesitraukie, tegul tave Dangai nuo taisomų ant tavęs sląstų sergtai.

— Ir apie kokius-gi tu ma sląstus pasakoji? Ištikro aš tavęs visiškai nesuprantu — tarė vestalė.

— Dabar aš tau nieko daugiau apie tai negaliu pasakyti. Vėliaus mažam ką norints ir darsizinos. Ar šep ar teip, tačiau tu nieko nebijokie, nes tavo motinos dvasia nuolatos prie tavęs jaučia.

— Aš-gi nieko ir nesibijau; nes esam nelytėtos, o palladium Vestos kuniges sergti, — atsakė Kornelija.

— Opellania ir Veronilla teip-gi buvo nelytėtos, tačiau neteisngai likosi paskandytom — prabilo tliai, tarsi, pati sau Domicilla.

— Kam da ma primeni tasdvi prasikaltusi moteriški? — sušuko su pasibiauėjimu ir išmetinėjimu kunige. — Ką, ar aš su jom turiu kokia vinybę? Ar mažam sprendi, juoci aš, Kornelija Sabina, palinkus save sugėdinti?..... Teisybė, beveik nuo pat jaunystės dienų mane šventinycioj uždare. Tas atsitiko iš papročio, kurio nekurię žmonės laikiesi. O kad ne toksai atsitikimas, mažam bučiau ir pasaulėj liuosa pasilikus. Bet ką dabar bedarysi, pasilikau vestale ir dabar tukstantį kartų numirčiau, negut savo pritaudus kokiū nors prasižengimu paniekinčiau.

— Ak tu mano gražioji vestale, kas-gi tavęs nemyletų, — tarė Flavonija įsiveizėję į vestalę, kuri it angels jos akyse savo veido skaitumu žibejo.

Vestalė nenoromis prasijukė ir, atsigrįžus prie Domicilės, tarė:

Nesuprantu, kas do nelaimingas sapnas tave teip baugina; bet aš nepyktu; aš misliju, juog tu ta viską iš prisiiršimo prie manęs darai ir teip gailiesi.

Kornelijai tuos žodžius pabaigus, į kambarį su kliksmu įbėgo du vaikiuku. Su jaisdvieim ir sykiu lėjo jauna grazi mergaitė. Vaikiuku buvo Domicillės sūni, o mergaitė Flaviaus sesuo.

Vaikiuku pribėgusiu priu savo motinos, jausmingai pradėjo melautis, kad tuotarpu motina juosdu buvdama slaptngai žegnojo. Kornelija matydama tokią keistą regyklą ir motinos džiaugsma, užsimislėjo apie savo likimą. Pirmu kartu ji savo širdjį atjautė, kaip tai jos likimas yra neteisngus. Likimas jai davė širdį, bet sykiu ant viso amžiaus nuo pasaulės ir nuo tų jai dabar matomų džiaugsmy ir laimes uždare. Po prievarta vestalė atsidukėjo, bet netrukus pajutė, tarsi, sąžinės išmetinėjimus. Vestos kunigei buvo uždrausta apie savo likimą rūpintis ir nerimauti, visada iš savo pasiskyrimo privalejo džiaugtis. Pertat kuogerčiausiai taisias netikusias mislis nuo savęs pravare ir paėmusi ant kelių vieną vaikiuką pradėjo bovoti ir bučiuoti.

— Kokie tai gražys ir geri vaikai, turbut tu juosdu labai myli? — užklause Domicillės.

— Bijausi, ar tik jau kartais neperdaug, — del jųdviejų š tik ir gyventi noriu, — atsidukėjo jausminga moteriškė.

Kornelija netrukus vaikiuką nuo savo kelių paleido ir nuo sėdynės pasikėlė.

— Tai dabar jau likit sveikos, mano mieliosios, reik eiti į šventinycią, o vakare Sekstų turiu atlankyti.

Po tų žodžių drauge su vaikiuku per duris išėjo, kuriėdu ją už suknių nuolatos įsikabinusiu traukė, — melzdamu da pabuti.

Netrukus ir Flavonija su matrona atsiveikino; tosdvi dievobaimingai moteriški pasiržo melsti Dievo, idant jisai savo šviesa tos vestalės dušią greičiau apviesytų ir iš tųj tamsiųjų spąstų išgelbetų.

VI.

Vestos šventinycia.

Pietiniam krašte Palatino pakalnės, dar į šiandien Vestos šventinycios *) grūvėsiai riogsoja. Čia degė niekad neuzgesinama ugnis, daziuroma vestalemis.

Šalies šventinycios stovėjo karališki Pompiliaus rumai. Pompilius iš visų Romos septynių karalių buvo mokyčiausiu, pertat ir jo paprastą namą pervardino rumais. Nuo laikų Tarkviniaus Puikiojo ištrimimo, tasai namas buvo užimtas vestalemis. Ilgas vestibulum namą su šventinycia vienijo, abu-gi namu buvo apsuptu augstu storu muru, apodintu žuoliniais medžiais.

Pati šventinycia buvo apskriti su gana storomis sienomis. Viduj šventinycios buvo vieta švenčiausia, aplinkui apmuryta, kame buvo uzlaikoma tautiškas palladium. Sienos viduj to s a n c t u a r i u m u buvo išklotos puikiausiu murmulu. Čia nieko daugiau nebuvo, apart mažo aukuruko, ant kurio stovėjo aukinė Palladiaus stovyklė.

Tik vestalių پردėtinė ir arcikunigas prie palladium galėjo prisartinti, nes stambeldžiū jau toksai buvo tikėjimas, kame visos Romos ir žmonijos matė galybę. Toji jų šventinycybė visada buvo uzlaikoma slapytėj ir nieks jos, apart augščiau minėtų ypatų negalėjo, o mažam ir nedrįso, pamatyti. Iš tos tai priezasties buvo kilę įvairūs manymai ir daleidimai.

Vieni tvirtino, juog tai samotracėnų simbolas, kurj Eneus į Italiją persigabeno, kiti pasakojė, juog šventasis zaltys, kurj syki ant mėnesio vestalės turėjo penėti, o kas penki metai iškeldavo jam bankieta.

Patcioj šventinycioj, priešai didesias duris stovėjo Vestos aukuras, priešai kurj ant augsto trikojo degė neuzgesinama ugnis. Ugnj kas metas, pirmą diena Kovo vis atnaujindavo. Vestalė mirtimi buvo bausta, jeigu iš kurios priezasties ugnis užgedavo; po netikėtam ir pavojingam atsitikimui, kada per neapsižurėjimū ugnis užgedavo, ją sukurdavo vėla, bet jau saules spinduliaus.

Šventinycioj, tarpe piliory, kabojė sidabrinės tobyčaitės su paverisklais augstūju, užstarnavusiuju vyrū ir parašais; prie pat durij stovėjo indas su vandeniu, vadinamas d e l u r u m, kuris tarnavo rankių mazgėjimui.

Prie Numo Pampiliaus šventinycioj tarnavo tik keturios vestalės, bet Tarquinius Senasis jų skaitlių iki šešių padidino. Priėmimui naujų vestalių buvo paskyrtos tam tikros tiesos. Jeigu jų skaitlius kokiū nors budu susimazindavo, tuokart arcikunigas iš patricijų šeimynų išrinkdavo dvidešimt mergaičių, nuo šešių iki dvidešimty metų amžiaus. Išrinktosios arba paskirtos mergaitės turėdavo traukti liosius ir kuri išitrukdavo, noroms ar nenoromis turėdavo vestalė pasilikti.

(Tolius bus.)

*) Popiezius Adrianas I, 779 m., Vestos šventinycia permainė į šv. eodoro bažnyčią.

Kodel zmogus geriausiai griebiasi „Zvaigzde“ skaityti?

Todel, juog „ZVAIGZDE“ yra grynai katalikiskas laikrasztis.
Todel, juog „Zvaigzde“ visada naujusias ir tikriausias žinias paduoda.
Todel, juog visais tikėjimo priėjais paniekina ir skaudžiai visada iszbaria.
Todel, juog ji jokiu melu, nė mažiausios dalelės, neprisilaiko.
Pertai kuris „Zvaigzde“ neyra skaitęs, tegul tuojaus užsiraszo pagal padėtą žemiau adresą:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17 STATION W.

BROOKLYN, N. Y.

Naujiena!

Rusiszkoji Destiliuota Degtine „VARPAS“.

savo tobulyste aplenkia visas kitas firmas, užlaikancias nedažytą degtinę, ir savyj turi naturalizšką baltąjį dažą. Per mediciniską skyrijų pripažinta sveikiausia ir geriausia sergantiems.

Destiliarna Newark, N. J., o krautuvė 100 Rivington st., New Yorke.

Krautuvėj teipogi atsiranda rusiszkoji importuota arhata firmos K. C. Popovo.

I visus miestus siunčiamas expressais.

Apart visoko krautuvėj da galima gauti koniaką ir kitokius vynus.

RUSSIAN - AMERICAN RECTIFYING COMPANY
100 RIVINGTON ST., NEW YORK.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveikslai tiktai aliejinėmis farbomis ir pastelinais. Kas nori turėti savo didelį ir puiku portretą, to prisinačia man savo photographij, kuri gali buti kad ir mažukė, ant blokės utraukta, bile aiszk. Drapanos gali buti permaintytos pagal asabos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunčiu be rūmu į krajų. Mano dirbtuvėje turiu daugelį mūsų didvyrių portretų kaip tai: Vytauto, Adomo Mickeviciaus ir k. ant pardavimo.

Tautieciai! Nesiduokit save bile kokiam fuszeriui apgandinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie saviasko, kuris yra tikras artistas ir jau tukstancziai lietuvių jo puikiais portretais puosžia savo namus.

Raszydami pas manų teip adresuokit:

Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greiciausių laivų už pigiausių prekę. Esu utvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siunčiamie pinigūs, kuriuos jūsų prieteliai geuna į 15 dienų. Mūsų kantoroje galite susisnekėti lietuviszkai ir lenkiszka. Atekitie ir perailindykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mo kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolrių ir virszaus, ale kad buva padėti nė mažian kaip 6 mėnesius. Pačoti r iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Prooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Sekanczios knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.
Dogmatas apie pragarą 15c.
Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Religiją 20c.
Izguldymas Lioretan. Litanijos 35c.
Juoku Knygelė 25c.
Paslępciai Gyvojo Rožancz 25c.
Socializmo ateitis, apysaka 40c.
Dvi Seserys, apysaka 40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS

1031 So. 5th str. Philadelphia, Pa.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulycių,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 8997 Spring.

James J. McGinty
Laidotojas lavonu ir balsamavotojas prie
lietuviskos parapijos Brooklyne.

Laidoja
ant
visokių
Kapinių

Parsamdo karietas ant sžermenu, veselijn
ir kituose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po

72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str.
Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara dieną ir naktį.
Telephonas: 559 Williamsburgh.

**Adresai Centralizsko komiteto
Susivienyjimo Lietuvių R. - Kat.
Amerikoje.**

Prezidentas: Kun. V. Kudyрка, Box 46
Edwardsdale, Pa.

Vice-Prezidentas: J. Lauraitis, 94 No. Plum
All, Shenandoah, Pa.

Kasiterius: K. Radzevicius, Shenandoah, Pa.
Sekretorius: J. Kasulaitis, 61 Church street,
Pittston, Pa.

Kasos globėjai: Kun. B. Zindzius, Elizabeth,
N. J.; J. Zemaitis, 305 So. Jardin str.,
Shenandoah, Pa.

Knygys: kun. M. Szedyvicius, St. Casimir's
Church, Pittston, Pa.

Dvasiaszkas vadovas: kun. A. Kaupas, 14 The-
odore str., Scranton, Pa.

Augzeziiausius sudas: A. Danisevicius, Mahanoy
City, Pa.; M. Motiejunas, Luzerne, Pa.;
J. Mekiaszius, Shenandoah, Pa.; J. Lopata,
Wilkes Barre, Pa.

ZVAIGZDES AGENTAI:

- I. Miluzauskas, Forest City.
- Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.
- Povylas Gaiztauckas, Mahanoy City, Pa.
- L. K. Karalius, Baltimore, Md.
- M. Schermis, Brooklyn, N. Y.
- Mikolas Miszkunas, Newark, N. J.
- J. Macziulaitis, Newark, N. J.
- J. Rabikauckas, Brooklyn, N. Y.
- A. Kozlovskis, Pittsburg, Pa.
- J. Rikteraitis, Waterbury, Conn.
- S. P. Tananevicia, Chicago Ill.
- P. Blauzdziunas, New Philadelphia, Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti
atgalios į tėvynę o ne-
turi pinigų, lai kreipisi prie mus. Mes
kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą
ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo
su mažu damokėjimu. Raszyk tuojas
ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

Schneider Bro's
Lietuvizki Kraucziai
296 GRAND STR.
BROOKLYN, N. Y.

STUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai
atliekami.

Geriausiai vieta visame Brooklyne.
Galit susikalbėti lietuviszkai.

Dėl kriacziu pardudam geriausios materijos
knopigiausiai, nes perkam tiesiog izs fabriko.

Neužmirskit tikraję vietą pas

Schneider Bro's
296 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

S. JARMULOWSKI,
No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau
BANKA
kurioje galite saugiai
sic et savo pinigus,
eiposgi iszmainau pi-
nigus visu žemiu.
AGENTURA
visu laiviniu kompa-
niju ir geležinkelio ti-
kietu. Szipkortes i ir
isz Europos.
Teipgi sinncziu pi-
nigus i visas dalis
svieto ir iszuodu vekselus ant visu didziuju
miestu Europos.

Bankas Europoje,
Hamburge: S. Jarmulowaki,
o Lu beck: S. Jarmulowski & Co.

Stebetina progai!

Vaikams prie miszių suknieos
isz geriausio **kaszmiro** su
puikmu pamuzzalu už
\$3.50
Kamios 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCZALAI \$16.00 ir dau-
giats. Kunigieszkos suknieos
\$12.00 ir augzeziiaus. Gera
visu eile drapanų \$18.00 ir
augzeziiaus. Paltos extra \$20.00
augzeziiaus.
BOHNE BROS & CO.
34 Barclay St., New York.

"ZMIJE CZNIK" AS

Jeigu turi **REUMATIZMA,**
GALVOS SPRANDU, STRENU,

KAULU SKAUDEJIMUS —
teipgi jeigu skauda vidurius, turi nesveikas
kepenas arba kraują užnudytą — tuom laik
imk EGIUTERRO No. 1, nes szitas vaistas
yra kuonopasekmingiausias nuo skaudėjimo
viduriu, lyg daug drugi, priepuoli ir gripa-
Trajanką teipgi gali gauti aptiekoje A. G.
Groblaucko, susidedancią izs 3-dovnyneriu vi-
soku augalu ir zoliu. Ja pripažista kaipo ge-
riausią tarp visų kitu trajanku.

Aptiekorius A. G. Groblauckas, kaipo se-
niai praktikavojantis savo apielinkė, jau yra
zinomas tarp musu tautos Amerikoje, kuria
visada patarnauja atsakanciasi pas ji nusida-
vusiesiems ligoniams. Apart to, kaipo senas
tyrinetojas hgu, gerai jas jau pažis.

Taigi budamas negalėje arba teip kokiam
neramumu, kreipkis prie jo.

Adresas:
A. G. GROBLEWSKAS
111 MAIN STR. PLYMOUTH, PA.

Adresas:

A. G. GROBLEWSKAS
111 MAIN STR. PLYMOUTH, PA.

Puikiausias lietuviszkas
Hotelis
Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojas szale Lehigh Valles Dipo, po deszine
ranka, einant i miestą.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del
sveteliu ir labai paranki del tu, kurie atkeliaus
i Shenandoah, Pa. Apart visokių arielku ir
alans turi didelę zopostą pargabentiu izs Eu-
ropos visokiu vynu, cigaru, o teipogi prijaiko
visokiis valgius ir oisterius. Pakelvingi gali
gauti nakvynę ir prieteliską rodą visame.
Yra tai vienatine ir puikiausia vieta oielam
Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus daugiu ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir stin-
cziu piningus i visas dalis svieto.

DARBININKU DRABUZIŲ KAUTUVY

KOBRE,
85 Grand St. Brooklyn, N. Y.

Skrybėles, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabuziai didziausiamu pasi-
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.
Ypatingai daug kelniu.

Nieks negal matese preke už mus ant
Grand st. padaryt.

Sveikata! - Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**. Jo sziortas visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Uzcedyk pinigus ir su drujik savo sveikata pirkdamas valgius pas

I. Krauczelluna,

118 GRAND STR., BROOKLYN, N. Y

„KATALIKAS“

Lietuviskas sanvaitinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant metu \$2.00.

Norinti uzsisrasztyturi adresuoti:

Katalikas Publishing Co., 3244 So. Morgan st., Chicago, Ill

Tikrai gryna

altorinas Vyna

GAUSITE PAS

Barnstone Tea Co.

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja jie rusiskas arbata, kava ir visoki vyna.

H. VENSKIŲ Harmonia Hall

46 Avenue A
tarpe 3-cios ir 4 tos ulycios
New York.

GERU VYNU, LIKIERU, ALAUS ir CIGARU.

DIDE SALE DEL SUSIRINKIMU ir SZVENCZIU.

BOLIU STALAS ir BILIARDAS.

Naujausios Knogos:

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju aukiu krikščionystės, su paveikslois, prekė 20 centai.

Pirmutinis ballus — komedija viename akte (dėl teatro). labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Izdū Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.00.

„Svventosios“ Bossisio mistjornial — labai užimanti knyga, vos dabar iszejo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigrandins. Prekė 75 centai.

SZY. KAZIMIERIUS, drama 3 aktuose — 10c.

EDGARAS, paraszta kunigo Juodysiams. Kožnas lietuvis ta knyga privalo turėti, nes joje gražus pamokinimas ir iszasizkinimai szjadieniniu ivairiu priesztikejimiszkū dalyku. Prekė \$1.00.

Szita knyga galima gauti ir pas kun. Juodyziu, raszant ant szio antraszo: Rev. Dr. Juodysiams, Green Bay, Bonto 4. Wis.

Naujas ir vienutinis budas GYDYMO VISU LIGU!

Jau apie 10 metų gydytojai darbuojasi su tuom, idant silpnumą pripažintą už neiszgydomą ir ligas, kurių ne joks gydytojas jokia budu negalėjo iszgydyti, bet nors galėtu prastumti. Kožnas isz tų gydytojų ėmėsi prie vienos ligos ir ilgas laikus silpnuma bandė. Tokiu budu tie gydytojai dirbo beveik per 31 metą, o dabar pasizadejo sutverti savo draugija, kurios mieriu bus visiems sergantiems pagelbėti ir rodas suteikti. Jie-gi užejo nauja namą po vardu:

National Medical Association

(pripažintas New Yorko valstijos valdžia).

Dažiurėtoju ir pirmsėdziu gydytojumi yra daktaras E. G. Drake. sanarys New Yorko ir Pennsylvanijos universitetu. Jis turi per 65 metus amžiaus ir 38 metus gydytojų mokykloj iszbuves.

Czia skaitytojams perstatom d-ro E. G. Drake paveiksly, kuris vienbalsiai likosi iszrinktu to namo pirmėdziu ir dažiurėtoju ir tai tik dėl iszreiszkinu jam negirdėto tuose darbuose jo pasizsventimino.

NATIONAL MEDICAL ASSOCIATION kožnai ligai turi atskira gydytoja kiekvienam, kuris prie to namo kreipsis arba paraszys. Paciento silpnumo liga bus visiems gydytojams perstytyta, nes yra negalimu daiktu, kad VIENS gydytojas galėtu VISUS SILPNUMUS tikrai žinoti ir juos iszgydyti.

Kožnas silpnumas tokiu budu turi atskira sau gydytoja, bet d ras E. G. Drake su visais gydytojais visus silpnumus, paduotus laiszke, iszbandu ir kožnam rasztu užtikrina visiszka iszgydyma.

Kožnas sergantis rasztu apturi užtikrinima, juog isz savo ligos bus iszgydytu. Sergantis, kreipiantis į musų namą, užsimoka tik vieną sykį, nedabodamas ir ant to, kiek laiko jis tų turės gydytis. Kožnas pacientas bus teip ilgai gydytu, kol visiszki paveiks.

Pirmoje NATIONAL MEDICAL ASSOCIATION elzeje stovi tasai garsumis d ras, kuris su savo asistentais pajiegia kožna ligą iszgydyti, nežiurint kokia ji buty, ar sena ar aplista. Kosulį, krutingę, plauocius, skily, žarnų ligas, jaknų, ligas slaptinžas, vandeninius isztinimus, rupturą, hemoroidą, sunkią ligą, szirdies beldima, reumatizmą, džiova, puslės ligą, akių, ausių, ligas moterių, vaiky, trumpame laike su rasztu paliudijimu iszgydysime.

Jeigu gi kuris sergate, tai ne atideikt diena nuo dienos, bet nusiduokit laiszku ar asabiszkai prie NATIONAL MEDICAL ASSOCIATION, o pasizkzinimas lietuviszkaj kalboj gausit.

Vieno laiszko užtektinai, jeigu jame savo ligą prideranciai apraszysit. Raszykit mums lietuviszkai, ar kokia jus kalba norit.

VALANDOS PRIEMIMU: Paprastomis dienomis nuo 10 iki 11 valandai ryte ir nuo 2-5 po pietų, Nedėlionis nuo 10 iki 1 val. ryte. — Gramotas meldžiam ant szio antraszo sigasti:

DR. E. G. DRAKE, vyriausias gydytojas, National Medical Association
34 WEST 26 STR. — NEW YORK.

Jokis daiktas taip smagus, kaip geras siteras.

Mes per figis metus jau kupcinajam, leje, kone per puse szimtocezio, ir kiekvienas, kurs kokj reikala su mumis turejo, pazista mus isz geros pusės.

"The Oldest and Most Reliable" Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Vasariniu apatiniu rubu, materiszku vjponiu jopku, puikiu vasariniu skalbamu cubu, visokiu namu iszredimo daiktu, geriausiu groserniu.

Visos prekės tokios, kad pirkdami pinigų įsiseidyt galėsit.

Paimkit bile kokj daikta ir sulyginkit su preke, kurią pas mus užmokat, o skirtumą jus aiszklaizjaresit. Ne vien kad tavoras pas mus toks jau geras, jei ne dar geresnis, bet yra ir daug pigesnis.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str. Brooklyn, N. Y.

DIRVA-ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIAUSIAS LAIKRASZTIS FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipsniai garsiausi mūsų raštininku. — Prekė ant viso metų 2 dolieriu, o kiekvienos atskirum knygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siunsti ir rasyti gromatomas toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

Adam Schulz Son

Karpetu, naminiu daiktu ir reikmeniu

parduodam ant lengvu iszsi-derėjimu.

MES ISZREDYSIME
JUSU NAMA UZ \$1.00
ANT NEDELIOS.

ADAM SCHULZ SON

267-271 GRAND STREET
szakine kupozystė
225 BROADWAY
BROOKLYN, N. Y.

BISCHOFFS BANKING HOUSE

uždėta 1848 metu
Name Staats-Zeitung, prie užvaliavimo ant Brooklyno tilto, New-York
Sluoznėma pinigų | visas dali avieto pigai, saugai ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS Banko savo visados laikome daugybę pinigų del iszmalnymo, kaip to. Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU

isz New Yorko	Bremą ant Expreso	\$40.00,	ant reguliarszko	\$39.00
" "	Hamburgą ant Expreso	\$34.00,	ant regul.	\$32.00
" "	Antverpą	\$34.00,	ir Rotterdąmą	/\$35.00
isz Brento	New Yorko ant Expreso	\$43.50,	ant reguliar.	\$41.00
" "	Hamburgo "	" "	" "	\$38.00
" "	Antverpo "	" "	isz Rotterdąmo	\$38.50.

Dabar sluoznėma pinigų tiesiog | namu.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50	40 rublių už	\$21.25
80 "	" \$16.00	25 "	" \$12.25	20 "	" \$10.75
15 "	" \$8.12	10 "	" \$5.50	5 "	" \$ 2.88

Dėlei arteanės žinios rasyt |

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyžn.

Lietuviszka Aptieka

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite ozion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus ap- tiekos tavorus, teip-pat parsisidėnta tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszka receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiėmims.

Parsisidėntos tikros lietuviszkos Trajankos, + lit. 25c,

10 lit. \$5.00

Ullrich'o Rheumatizmo gyduolis (Liniment)..... 50c

Ullrich'o Skilvisio Laszų..... 50c

Ullrich'o galvos skaudėjimo pulverio,..... 3 pakele 25c

Musu ypatiszkas gyrus yra musu Gousių (bambatiuru) naikintojas (Roach killer), gaunamas vien pas mus vienatijas daiktas, kurs ant vis isznaikins gnusius, vartojamas visose didiose hotelėse, gaspadoose etc. New Yorke, 1 lt. 60c, teip-pat ir po mažiau.

Musų pirkėjai pasidėiaugia visų smagumu, kuriuos musu paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite siunsti isz ozionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists, 64 Grand str. Brooklyn N. Y.

64 Grand str. Brooklyn N. Y.

TELEPHONE CALL 469 WILLIAMSBURGH 7951